

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1977 ஆகஸ்டு 2]

யில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், இந்தப் பள்ளியை துரிதமாக அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட தனியார் பள்ளிகளில் சில ஆசிரியர்களிடம் 5 ஆயிரம், 2 ஆயிரம் என்று பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு வேலைக்குச் சேர்க்கிறார்கள். பிறகு ஓராண்டு 10 மாதம் கழித்து நீக்கி விடுகிறார்கள். இந்த நிலை இருப்பதால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பள்ளி பற்றி அரசு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நீக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் முறைப்படி முறையீடு செய்வார்களானால், சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன மற்ற யோசனைகள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

6. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

முதலமைச்சர்கள் மதாநாட்டின் முடிவுகளை முதல்வர் அவைக்கு அறிவிக்காததும், அவைக்கு வராததும் குறித்து.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், டெல்லியிலே முதலமைச்சர் மாநாட்டிற்கு சென்று வந்தார்கள். முதலமைச்சர் மாநாட்டில் என்னென்ன தீர்மானங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன என்பதை இந்த அவைக்கு அவர்கள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்வதும் இல்லை. அவர்கள் இந்த அவைக்கு வரவும் இல்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை இந்த அவையிலே அறிவிப்பீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்களுக்கு உடல் நலம் சரியில்லாத காரணத்தால், அவர்களுடைய அலுவலகங்களுடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாளை வரும்போது, நீங்கள் கேட்ட தகவல் அவரிடம் இருக்குமானால் பதில் சொல்வார்கள்.

7. 1977-78 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏறக்குறைய 26 பேர்கள் பேச வேண்டும். அதிலே குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களிலே சில பேர்கள்—முக்கியமானவர்கள்—பேச வேண்டும்.

1977-78 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது போது
விவாதம்.

1977 ஆகஸ்டு 2]

[திரு. பேரவைத் தலைவர்]

அத்தனை பேரும் சுருக்கமாக நேரத்தை வீணாக்காமல் முடித்துக் கொண்டால் நலம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 15 நிமிடம் அனுமதித்திருக்கிறேன். மற்ற மற்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 5 நிமிடம் அனுமதித்திருக்கிறேன். அதை ஒட்டி 26 பேர்களும் தங்கள் கருத்தை சொல்வதற்கு ஒத்துழைப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஏற்கனவே எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சமயத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். 15 நிமிடங்கள் என்பது நிச்சயமாகப் போதாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உறுப்பினர் அவர்கள் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், உங்களுக்கே பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. உங்கள் ஜனதா கட்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் ஏற்கனவே தீர்ந்து விட்டது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக 15 நிமிடம் தருகிறேன்.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற ஜனதா கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது அது ஏறக்குறைய 30.16 கோடி துண்டு விழுகிற நிதி நிலை அறிக்கையாகக் காட்சி அளிக்கின்றது. ஆனால் 1976-77 ஆம் ஆண்டிற்கான அறிக்கையையும் இத்தோடு சேர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1976-77 கணக்கில் காட்டிய அறிக்கையை சமர்ப்பித்த போது 17.28 கோடி துண்டு விழுகிற நிலையிலே இருந்தது. ஆனால் இறுதியில் 9.8 கோடி ரூபாய் உபரி பட்டு ஜெட்டாக அமைந்திருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-20)

ஆக, துண்டு விழுகிற நிலையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கை, இதில் வருவாய் வருகிற முறை மாற்றப்பட்டு இருப்பதோடு மட்டுமல்ல, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்த அதிகாரிகள் அதிக ஜாக்கிரதையாக இருந்து இது உபரி நிலையை அடையக் கூடாது என்ற நிலையில் இதை துண்டு விழுகிற பட்டு ஜெட்டாக தயாரித்ததாக இருக்கிறதே தவிர சென்ற ஆண்டைப் போல் இதுகூட துண்டு விழும் நிலையில் இருக்காது என்கிற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

வரி இல்லாத நிதி நிலை அறிக்கை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாத காரணத்தால் இது பாராட்டுவதற்குரியதொன்றாகாது என்பதைத் தங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு விரும்புகிறேன். ஏனெனில் வரி விதிப்பது என்பது பெரிய பாவம் என்று கருதிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வரி விதிக்கும் நிலை யினைப் பார்க்கிறபோது, வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். தாங்கும் சக்தி உள்ளவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும், மற்றவர்களுக்கு வரி விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, உண்மையிலேயே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த எண்ணத்தோடு இதைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

வசதி உள்ளவர்கள்மீது வரி விதித்தாலும்கூட அவர்கள் வரி செலுத்துவதிலிருந்து எப்படியோ தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை உங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு விரும்புகிறேன். ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள்மீது சுமத்தப்படும் வரி அவர்கள் எந்த விதத்திலாவது கட்ட வேண்டி வந்து விடுகிறது. ஆகவே, இது வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்ற காரணத்தால் பாராட்டுவதற்குரியது அல்ல என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை வரி இல்லை என்று சொன்னாலும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல் எப்படியோ முயற்சித்து வரி விதிப்பதற்கு ஒரு “ஸர்ச்” செய்து அந்த முயற்சியில் வெற்றி கண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் வெற்றி கண்ட நிலையைப் பார்க்கிறபோது தாங்குகிற வர்களுக்கு வரி விதிப்பதற்குப் பதிலாக தாங்குவதற்கு சக்தி அற்றவர்கள்மீது வரி விதித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது பொருத்தம் உடையதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் முயற்சியில் எந்த அளவுக்கு வெற்றி கண்டு இருக்கிறார் என்று சொன்னால் வெல்லத்தின் மீதும், நாட்டு சர்க்கரைமீதும், இதுவரை ஒரு முனை வரியாக இருந்ததை பல முனை வரியாக மாற்றி அமைத்ததன் காரணமாக அதிக வருவாயை எதிர்பார்க்கிறார்கள். வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரைப் போன்ற பொருட்கள் சாதாரண ஏழை, எளிய மக்கள் வாங்கும் பொருட்கள். ஆகவே, அவர்கள்மீது அதிக வரி விதித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே, டெல்லியிலிருந்து இங்கே வந்து இருக்கிற காரணத்தால் பட்டணத்தில் வசதியோடு உள்ளவர்களைத்தான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். கிராமத்தில் உள்ளவர்களைப் பற்றி, அங்கேயுள்ள ஏழை எளிய மக்களைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்ததாக வரி இல்லை என்று சொன்னால் வருவாயைக் கூட்டு வதற்கு பல வழிமுறைகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனெனில் இப்போது எல்லாம் சாதாரணமாக கறுப்புப்பணம் வைத்திருப்ப பவர்கள் நமது மத்தியில் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள். அந்தக் கறுப்புப் பணத்தை தேடி எடுத்தால் இன்னும் நமக்கு அதிகமாக நிதி வருவதற்கு வழி இருக்கிறது. சாதாரணமாக சிலரிமாத தொழிலில் கறுப்புப் பணம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஆகவே, அதைப் பற்றி நான் அதிகம் கூறத் தேவையில்லை. ஒரு டினிமா விற்கு 6 லட்சம், 7 லட்சம், 8 லட்சம் என்று கான்டிடாக்ட் பேசி விட்டு கணக்கில் வருவது 1 லட்சம் 2 லட்சம் என்றுதான் இருக் கிறது. இந்த பிளாக் மணி நல்ல முறையில் வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கறுப்புப் பணம் யார் வசூலிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மத்திய அரசாங்கம் அதை வசூலிக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும் மாநில அரசு அதற்கு வழி வகுத்துக் கொடுத்தால், உதவி செய்தால், நிச்சயமாக நமக்கு ஏராளமான பணம் வர வழி இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே மாநில அரசு அத்தனையுமே அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு உரிய வழிவகைகளைக் குறித்து இந்த மன்றத்தில் பேசியும், தீர்மானம் போட்டும் இருக்கிறோம். அந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்களும் இங்கே இருந்தார்கள் என்ற காரணத்தால் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அனைத்தும் தெரிந்துதான் குறிப்பிட்டேன். அந்தக் கறுப்புப் பணத்தை வெளியில் கொண்டு வருவதற்கு மாநில அரசாங்கம் உதவி செய்தால் மத்திய அரசாங்கம் நிச்சயமாக வசூலிப்பதற்கு வழி வகுக்கும். உதவி செய்யாமல் விட்டால், மத்திய அரசாங்கம் நினைத்தாலும் அதை வசூலிக்க வழி இல்லாமல் போய்விடும். ஆகையால் தான் இப்போது பொறுப்பில் இருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கறுப்புப் பணத்தை பற்றி நன்றாக அறிந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால், அவர்கள் நினைத்தால் அந்தப் பணத்தை வெளிக் கொணர முடியும் என்பதற்காக நான் சுட்டிக் காட்டினேன்.

[1977 ஆகஸ்டு 2]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மீண்டும் மீண்டும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் அதையே சொல்கிறார். ஒரு மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் நினைத்தால் கருப்புப் பணத்தை வெளிக் கொண்டுவர முடியும் என்பது சரியான கருத்தல்ல.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்கள் உண்மையிலேயே, செய்ய வெண்டிய காரியங்களை வந்தவுடன் செய்து விட்டார்கள். தான் அரசியலில் இந்த இடத்தைப் பெறுவதற்கு எது துணையாக இருந்ததோ, அதற்கு வரிசை சலுகை செய்திருக்கிறார் என்று சொல்லும்போது குறை கூறத் தேவையில்லை. கேளிக்கை வரியைக் குறைத்திருக்கிறார். படவளர்ச்சிக்கு மானியம் கொடுத்திருக்கிறார். நாட்டில் மருத்துவ மனைகளில் மருந்து வாங்கிக் கொடுக்க வழியில்லாமல் இருக்கும் போது, மாணவர்களுக்கு உணவு, உடை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கும்போது, சினிமாத் தொழில் வளர்ச்சி பெற முதலமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்றால், அது ஏன் என்ற காரணத்தை இந்த நாட்டு மக்கள் அறிந்திருக்கிற காரணத்தால், மேலும் குறை கூற நான் விரும்பவில்லை.

திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, சினிமாத் துறைக்கு மானியம் அளித்திருப்பதை குறைகூறிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். இச்சலுகை இம்மாநிலத்தில் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை அல்ல. பல்வேறு அரசுகளாலும், பல்வேறு மாநிலங்களில், குறிப்பாக ஆந்திராவிலும், கர்நாடகத்திலும் இச்சலுகை தந்திருக்கிறார்கள். அரசுக்கு நல்ல வருமானத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கும் இத்தொழிலை ஊக்குவிப்பதற்காக இந்த மானியம் தரப்படுவது பொருத்தமே என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இப்படிக்குறுக்கிட்டால், நான் மேலும் சிறிது நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதற்கு காரணம் நானல்ல.

அடுத்து, அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஆளுநர் உரையிலே உறுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஊழலற்ற ஆட்சியை அமைப்பது என்று ஆணித்தரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. லஞ்ச ஊழலில் அதிகாரிகள் அல்லது அரசியலில் இருக்கின்றவர்கள் ஈடுபடாமல் இருப்பதற்காக பல்வேறு சட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக ஒரு அரசாங்கம் வேண்டியதில்லை. இந்த அரசு வந்த பிறகு, இந்தச் சட்டங்களைப் பயன்படுத்தி, ஊழலற்ற அரசை அமைக்குமானால், உண்மையிலேயே பாராட்டு வேன், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்—ஓராண்டு கழித்து, அதற்கு விளக்கத்தை நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஆனால், என்னுடைய கவலை எல்லாம், இந்த அரசு ஊழலற்ற ஒரு அரசை, நிர்வாகத்தை, நிச்சயமாக அமைக்க முடியாது என்பதனை நான் கூற விரும்புகிறேன். காரணம் நாங்கள் ஊழல் என்று தி.மு.க.வை குற்றம் சாட்டியபோது, எங்கே ஊழல் என்று இங்கே இருந்த பல நண்பர்கள்—முன்னர் இருந்த, முதலமைச்சர் கூட அதைக் கேட்கவில்லை. ஆனால், மதுரையில் நடந்த தி.மு.க. மாநாட்டில், தற்போதைய முதலமைச்சர் அங்கே கூடியிருந்த மக்களைக் கேட்டார்கள்; “காங்கிரஸ்காரர்கள் தி.மு.க. ஊழல் நிறைந்த கட்சி என்று கூறுகிறார்கள், நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்” என்று கேட்டபோது மக்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள், இல்லை, இல்லை என்று. உடனே, மக்கள் தீர்ப்பளித்து விட்டார்கள், தி.மு.க. ஊழல் நிறைந்த ஆட்சி அல்ல, மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு” என்று எல்லாம் கூறி விட்டுச் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த நாள் அதே அரசு—தி.மு.க. அரசு—ஊழல் நிறைந்த அரசு என்று கூறினர் என்றால், இதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்பதனை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் நான் கூற விரும்புகிறேன், இங்கே இருக்கின்ற அரசோ அல்லது இங்கே இருக்கின்ற மந்திரி சபையோ, நிச்சயம் ஊழலை ஒழிக்க முடியாது. ஏனென்று சொன்னால், ஊழல் புரிந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள், ஊழல் பட்டியலில் இடம் பெற்றவர்கள் பலர் இங்கே இருக்கின்ற போது ஊழல் இல்லாத அரசினை எப்படி அமைக்க முடியும் என்ற ஐயப்பாடு இருக்கின்றது என்பதனைத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தாங்கள் விவாதிக்கும்போது, குறை கூறும்போது, பொதுவாகக் கூறாமல், குறிப்பிட்டுக் கூறினால் நலமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் இந்த விவாதத்தின் போக்கு மாறுபடும் என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியோடு தான் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த அளவு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திப் பேசாமல் விளக்கமாகப் பேச முற்படுவேனையானால் நன்றாக இருக்காது என்பதற்காக இந்த நிலையிலே கூறினால் நன்றாக இருக்கும் என்று பலரது நன்மையைக் கருதிப் பேசுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, பொது மக்களின் நன்மையைப் பாதிக்கின்ற திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. குறிப்பாக, பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இங்கே இருந்த அரசு அமல் படுத்திய அத்திட்டத்தை மேலும் தொடர்ந்து நடத்தாமல் மக்களுக்கு உதவாத அத்திட்டத்தை இந்த அரசு கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1977 ஆகஸ்டு 2]
[முற்பகல் 10-30].

சூறிப்பாக திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் இங்கு வந்தபோது இந்த அரசை அவர்கள் வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டதன் காரணமாக, இந்தத் திட்டம் ஏழைகளைப் பாதிக்கும், ஆகவே இதை கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதன் காரணமாக, இந்தத் திட்டத்தை அரசு கைவிட்டுவிட்டது என்பதைத் தங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தப் பரிசுத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் ஏழை மக்கள்தான். அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து சம்பாதிக்கக்கூடிய மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் உள்ள நகைகள் தட்டுமட்டுச் சாமான்களையெல்லாம் விற்றுப் பரிசுச் சீட்டுகள் வாங்குகிற ஒரு நிலை அன்றிருந்தது. அதன் காரணமாக அதைக் கைவிட்டுவிட வேண்டும் என திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட தற்கிணங்க இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஜே. பி. அவர்களின் கொள்கைகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று இங்கு சாதாரணமாகச் சொல்கிறார்கள் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள். ஆனால் ஜே. பி. அவர்களின் கொள்கைகள் நாட்டுமக்களுக்கு, நாட்டுக்கு உகந்ததாக இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வது நலம் என்று கருதுகிறேன். ஜே. பி. அவர்கள் இந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் ஒருவேளை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் வரிச்சையில் அவர்கள் வரவில்லை என்றாலும், ஒரு தியாயியாக, நாம் பெற்ற சுதந்திரம் பறிபோகிற சூழ்நிலையில் இந்த நாட்டுக்கு இரண்டாவது முறையாக சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத் தந்த, அண்ணல் ஞாந்தியடிகளுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தத் தேசத்தின் இருக்கிற தேசப் பிரசு என்ற காரணத்தால் ஜே. பி. அவர்களின் கொள்கைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்வது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஒருவேளை இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு அல்லது எம்.ஜென் ஸிக்கு இந்த அரசு ஆதரவு கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றையதினம் மத்திய அரசின் நாயகனாக இருக்கிற ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்களைக் குறை கூறுவதை நான் வன்மைபாகக் கவனிக்கிறேன். நாம் மத்திய அரசோடு உரரசினால்—இன்றையதினம் நம் மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசின் உதவிகள் எந்தளவிற்குக் கிடைக்கிறது என்பதை உலார்ந்து இடிவரையில் மத்திய அரசால் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்த நமது திட்டங்களுக்கு, பல திட்டங்களுக்கு இன்றையதினம் மத்திய அரசு பணம் கொடுக்கிறது, பல கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்—இந்த அளவிற்கு மாநில உறவு இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிற மத்திய அரசோடு நமது மாநில அரசு உரரசினால் இந்த மாநிலத்தை, இந்த மாநிலத்து மக்களை அது பாதிக்கும் என்று நான் கூறுகிறபோது மத்திய

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மாநில அரசுகள் உறவு நல்லமுறையில் இருக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசு விரும்பினாலும் அதற்கு மாறாக இந்த அரசு செயல்பட்டால் அதை மத்திய அரசு கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கும் என்பதை நான் இங்கு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மை, பாசனம் ஆகியவற்றிற்காக புல திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், வரவேற்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் மூன்று நீர்பாசனத் திட்டங்கள் உள்ளன. கோதையாறு திட்டம், பெருஞ்சாணித் திட்டம், நெய்யாறு இடதுகரை கால்வாய்த் திட்டம். இவை பழுது பார்க்கப்படாமல், அணையில் தண்ணீர் இருந்தாலும் விவசாயம், பயிர் சேதம் அடைகிற நிலைதான் இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகளை இதுபற்றிக் கேட்டால் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே குமரிமாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் அந்தக் கால்வாய்களில் தூர் எடுக்க அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு லோன் கொடுக்கப் படுகிறது. அங்கு மரச்சீலிக் கிழங்கு பயிர் செய்கிறார்கள். லோன் கொடுக்கிறபோது உரம் வாங்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படுகிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் உரத்தை தாங்களாகவே தயார் செய்துகொள்கிறார்கள். எனவே லோன் கொடுக்கும்போது அந்தக் கண்டிப்பும் வைக்காமல் லோன் கொடுக்கவேண்டும்.

நெய்யாறு இடதுகரை கால்வாய்க்குத் தண்ணீர் கேரளா மாநிலத்திலிருந்து விடப்படுகிறது. இப்போதுள்ள நிலையில் கேரளாவில் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர்விட்டு முடிந்த பிறகு பல மாதங்கள் கழிந்த பிறகுதான் குமரி மாவட்டத்திற்குத் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. எனவே, கேரள அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி அவர்கள் அங்கு தண்ணீர் விடுகிற அதே நேரத்தில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கும் தண்ணீர்விடுவதற்கு வகை செய்யவேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கவேண்டும் என்றும், அதற்காக அரசுக்குச் சொந்தமான நூறு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றும் கூறிக்கொண்டு வந்துள்ளோம். விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று அங்கே அமைப்பதற்கு வழி இல்லை என்று சொன்னால் பணப் பயிர் அதிகமாக விளைகிற எங்கள் பகுதியில் ஒரு 'இன்டஸ்ட்ரியல் பேஸ்டு அக்ரிகல்சரல் பாஸ்டெக்னிக்' காவது ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மீனளத் துறையைப் பற்றிக் கூறுகின்ற போது, மீனவர்களுக்கு பல நன்மைகள் செய்ய முன் வந்திருப்பதை நான் பார்க்கின்றேன். ஆனால் கடந்த 15-ம் தேதி 100

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

மீனவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கப்போய், அவர்கள் புயலால் அடித்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அவர்களைப் பற்றி 30 மணி நேரமாக எந்தவிதமான தகவலும் இல்லாமல் இருந்தது. சில நாட்கள் கழித்து கரையில் வந்து சேர்ந்தார்கள். இதைப் பற்றி ஒரு வாரம் கழித்து பத்திரிகையில் பார்க்கும்போது, இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு இது சம்பந்தமான தகவல் எதுவுமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே புயல் காலங்களில் அதைத் தெரிந்து முன்கூட்டியே மீனவர்களுக்கு அறிவிக்கின்ற வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விபத்துக்களில் மாண்டு போகின்ற மீனவர்களுக்கு அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு 5,000 ரூபாய் கொடுப்பதாகவும், தொழில் செய்வதற்கு 5,000 ரூபாய் கொடுக்கவிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அதைப் போன்று மரம் ஏறுகின்ற தொழிலாளர்கள் இறந்து போனால் அவர்களுக்கும் இது போன்ற உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில்துறையைப் பொறுத்தளவில், இப்போது அண்மையில் எங்கு பார்த்தாலும் தொழில் அமைதி குறைந்து கொண்டு வருகிறது. பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்ற என்பதை அரசு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு போட்டிருக்கும் திட்டமானது, அடுகளை மோத விட்டுவிட்டு ஓநாய் தண்ணீர் குடிப்பது போன்று இருக்கக்கூடாது. அரசியல் காரணங்கள் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் உற்பத்தி பாதிக்கக் கூடாது.

இப்போது பாடியில், சுந்தரம் கிளேட்டன் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மோட்டார்கள்க்கு வேண்டிய உப பொருட்கள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்வது பாதிக்கப்படுகின்றது. டிஃபன்ஸ்க்கு வேண்டிய பல பொருட்களும் இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட பொருள் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால் அது மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல, தேசமே பாதிக்கப்படும் என்பதை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள் தங்களுக்குள் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், உற்பத்தி பாதிக்கப்படாமல், சட்டம் ஒழுங்கு கெடாமல், பார்த்துக்கொள்வது நம் கடமை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தீர்ப்பதற்கு இதில் பெரிய அளவில் எதுவும் இல்லை. ஆனால் நிலப்படை என்று ஒன்றை அமைத் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருந்த சீரணிப் படை போன்று

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தான் இயங்குமா, இதனுடைய செயலைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இதற்கு ஆள் எடுக்கின்ற நேரத்தில், அல்லது இதற்காகப் பணம் செலவு செய்கின்ற நேரத்தில், முன்பு சீரணியில் ஏற்பட்ட தில்லுமுல்லுகள் இதிலும் இருக்கக்கூடாது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்குள்ள விதிமுறைகள் எல்லாம் இவர்களுக்கும் இருக்கின்ற முறையில், இவர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவில் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

இளைஞர் அணியில் இருந்த 3,000 பட்டதாரிகள் வேலையின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வேண்டும் என்று அவர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். இவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் பலபேர் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேலை கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்னையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இவர்களுடைய விமோசனத்திற்கும் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இவர்கள் வாங்கிய கடனுக்காக, பாங்குகள், சொஸைட்டிகள் கடனை வசூல் செய்வதற்காக நெசவாளர்களிடம் கெடுபிடி செய்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பின்புறத்தவரையில், பல விஷயங்களிலும் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் துறையில் எடுத்துக் கொண்டால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கின்ற வகையில், எந்த விதமான பெரிய பாக்டரியோ அல்லது தொழில் வாய்ப்போ எங்கள் மாவட்டத்தில் கிடையாது. எங்கள் மாவட்டத்தில் ரப்பர் அதிகமாகக் கிடைக்கின்ற காரணத்தால் அங்கு ஒரு ரப்பர் பாக்டரி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டோம். ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தில் அமைப்பதற்குப் பதிலாக இராமநாதபுரத்தில் ஒரு ரப்பர் பாக்டரி அமைக்கப்பட்டு இப்போது அது செயல்படாமல் இருக்கிறது. அந்த பாக்டரியை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் பார்ட்-(2)-ஸ்கீமில் பல திட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதியைக் கேட்டு இங்கு கோட்டையில் வந்து தூங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது, பி. டபிள்யூ. டி. இலாகாவைப்

[திரு. கே. ஜேம்ஸ்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

பொறுத்தும், கல்வி இலாகாவைப் பொறுத்தும் பல திட்டங்கள், கட்டிடங்கள் கட்டுவது, அணைகள் கட்டுவது போன்ற பல திட்டங்கள் இதில் இருக்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் அரசாங்கம் உடனடியாக அனுமதி கொடுத்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெருக்கடி காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பல அரசு ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஃபேம்லி பிளானிங் திட்டத்தில் இறந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாம் பரிகாரம் தேடும் வகையில், ஒரு கமிஷனை அமைத்து, விசாரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

தேர்தல் காலத்திலே பலவிதமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்து, அது குறித்து நடவடிக்கை தொடர்ந்து, பல வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, என்னுடைய பகுதியிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அவர்களுக்கு ஆதரவான கட்சிகளும் சேர்ந்து சாதாரணமாகத் தேர்தல் காலங்களிலே நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நிகழ்ந்த காரணத்தினாலே, பல வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தேர்தல் சுழுக்மாக நடந்து முடிந்த பிறகு, இப்போது இந்த வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் செய்வது நல்லதாக இருக்கும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு அரசு நிறுவியபின் தேர்தல் காலத்திற்கு முன் எப்படி மக்கள் வாழ்ந்தார்களோ அப்படி அவர்கள் வாழ்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் அரசு ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு இது வரையிலும் கட்டாய சேமிப்பு திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. நூற்றுக் கணக்கான சி.எல்.ஆர். தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் தவிக்கின்றனர். சி. டி. உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும். சி.எல்.ஆர்.க்கும் வேலை அளிக்க வேண்டும். தனியார் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. பல தோட்டங்களில் சத்தியாகிரகம், உண்ணாவிரதப் போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன அவற்றில் அரசு தேவையான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

எனது தொகுதியில் திற பரப்பு இடதுகரைச் சானலிலிருந்து சிதறல் கால்வாய் வெட்ட வேண்டுமென காங்கிரஸ் அரசு முடிவு செய்திருந்து, தி.மு.க. அரசு இத்திட்டத்தைக் கைவிட்டது. இந்தக்

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கால்வாய் சிதறல், வெள்ளாங்கோடு கிராமங்களுக்கு மிகவும் அவசியம். இந்த அரசு சிதறல் கால்வாய் வெட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பனைமரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கான 'பாம்கர் பெட் ரேஷன்' இப்போது கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் அமைத்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு விறகு, பாத்திரங்கள் கொடுப்பதோடு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1000 ரூபாய் கடன் கொடுக்க வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவிக்கவேண்டும்.

கடைசியாக, எல்லைப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்ட தியாகிகளுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டு வந்த பென்ஷன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எல்லைப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்ட தியாகிகளுக்கு பென்ஷன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன்.

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : பேரவை உதவித் தலைவர் அவர்களே, 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் இந்த அவையின்முன் வைத்துள்ளார்கள். இதில் அவருடைய திறமையும், நிதானமும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. பொதுவாக, மாமூலாக வைக்கப்படுகின்ற அறிக்கையாக இருந்தாலும், முதன்முறையாக இவ்வறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, குறுகிய காலத்திலே அத்தனைப் பிரச்சனைகளையும் அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு, அதற்குத் தீர்வு காண்கின்ற முறையில், அத்தனை தரப்பினருக்கும் திருப்தி அளிக்கின்ற முறையிலே, இதைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

இது பொதுவாக வரியில்லாத ஒரு வரவு செலவுத் திட்டம். போட்டிருந்த வரிகளிலும் சில குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற வகையிலே இந்த அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, கிராமவாசிகளுக்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான் இதை வரவேற்று, அதுவும் குறிப்பாக முதன்முறையாக இதனைச் சமர்ப்பித்த நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, ஒரு முக்கியமான கருத்தை இந்தச்சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது தந்தை பெரியார் அவர்கள் அடிக்கடி எழுதியும், பேசியும் வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது, 'தேர்தலில் கட்சிகள் நிற்பதும், வெற்றி பெறுவதும்,

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

அரசு அமைப்பதும், அமைத்தவுடன் மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை விட்டு, அடுத்த ஐந்தாண்டு முழுவதும் அடுத்து வருகின்ற தேர்தலில் எப்படிக்கட்சியை வெற்றி பெறச்செய்வது என்ற எண்ணத்திலே இருப்பார்கள். இதனால் நல்லாட்சி மக்களுக்குக் கிடைப்பது கடினமாகி விடுகிறது. இது ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, புதிதாகப் பதவியேற்றுள்ள நமது மாண்புமிகு முதல்வர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இந்த அரசின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான ஒரு வழியிலே போகின்ற அறிஞரையைக் காண்கிறேன். அந்த வழியில் நடக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம், பொதுவாக இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையில் பல பிரச்சனைகள் எழுந்துள்ளன. உதாரணமாக, இந்தப் புதிய அரசு வந்தவுடன் பல சோதனைகள் வந்தன. மாணவர்கள் போராட்டம், அடுத்தது எம்.பி.பி.எஸ்., தேர்வு. இந்த இரண்டும் மிக முக்கியமானது. இதற்கு மிக அழகாக, நல்ல முறையிலே அவர்கள் இதை அணுகி, இதற்குத் தீர்வு கண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும், குறிப்பாக எம்.பி.பி.எஸ்., தேர்வில் எந்தத் தலையீடும் இல்லாத, ஓரளவுக்குக் குறைபாடு இல்லாத வகையிலே நிறைவேற்றியிருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் இன்னொன்றையும் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவிரிநீர்ப் பிரச்சினையில் அதிக விவகாரத்தை வளர்க்காமல் குறுகிய காலத்தில் நல்ல முறையில் உடனடியாகத் தண்ணீரை விடுகிற அளவுக்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். அது நிரந்தர நிவாரணமாக இல்லாது போனாலும் உடனடியாகத் தண்ணீர் விடுகிற அளவுக்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். தற்காலிக சாந்தியாக அது அமைந்திருக்கிறது.

முதல்வர் அவர்களுக்கு அண்டை மாநில மக்களிடத்திலும், அரசிடத்திலும் நன்மதிப்பு இருக்கிறது. அந்த நன்மதிப்பை நல்லபடியாக, நாட்டினுடைய நலனுக்காக உபயோகப்படுத்துவார், உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் இன்றைக்கு உயிர்ப் பிரச்சினையாக இருப்பது தண்ணீர்ப் பிரச்சினை. இன்றைக்குத் தண்ணீர் என்பது மனிதனுக்கு வேண்டிய மூன்று முக்கியமானவற்றில் ஒன்று. ஒன்று காற்று, இரண்டாவது தண்ணீர், அடுத்தது உணவு. உணவு இல்லாமல் பல நாட்கள் இருக்கலாம். தண்ணீர் இல்லாமல் ஒரு நாள், இரண்டு நாட்களுக்கு மேல் இருக்க முடியாது. காற்று இல்லாமல் ஒரு நிமிஷம் இரண்டு நிமிஷம் கூட இருக்க முடியாது. அவ்வளவு உயிர்ப் பிரச்சினையாக இருக்கும் தண்ணீர், பெரும் விவகாரத்தைக், குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

இன்றைக்கு வடநாட்டை அதே காலத்தில் பார்த்தால் ஐந்தாறு மாநிலங்கள் வெள்ளத்திலேயே மிதப்பதைப் பார்க்கலாம், டிரெயினில் போனால் பார்க்கலாம். வெள்ளச் சேத நிவாரணத்திற்காக வருஷத்திற்கு ஐந்தாறு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. தென்னாட்டில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டைப் பார்க்கும் போது வறட்சிப் பகுதிக்கு 100 கோடி, 200 கோடி என்று செலவழிக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. வேறு எந்த நாட்டிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை கிடையாது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மக்களின் பெரும் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரப்பட்டவர்கள். அண்டை மாநிலங்களில் உபரியாகப் பேசுகின்ற நீரைப் பெற்றுத் தர வேண்டும். குறிப்பாக கேரளாவில்—டெக்னோ எகனமிக் சர்வே என்று உலகப் பொருளாதார நிபுணர் லோகநாதன் அவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் தனக்கு மிஞ்சி இருக்கும் தண்ணீரைத் தமிழ்நாட்டுக்குத் தந்தால் 5 லட்சத்திலிருந்து 10 லட்சம் ஏக்கர் வரை பாசன வசதி பெற முடியும். அதே போல் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு ஆந்திர மாநிலம் தன்னுடைய தண்ணீரைத் தனக்கு உபயோகித்துக் கொண்டது போக உபரி நீரைத் தமிழகத்திற்குத் தந்தால் 20 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் தமிழ்நாட்டில் பாசன வசதி பெறும் என்பது பற்றியெல்லாம் தெள்ளத் தெளிவாக அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது ஒரு கனவாகவே இருக்கிறதே தவிர, நினைவாகும் சாத்தியக்கூறு இல்லை. ஆகவே, இன்றைக்குள்ளபிரச்சினை அண்டை மாநிலங்களை அணுகி நல்ல விதமாகத் தண்ணீரைத் தமிழ்நாட்டுக்குத் திருப்பும் வகையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம் நாட்டில் கிரவுண்ட் வாட்டர் ஸ்கீம் போடப் பட்டிருக்கிறது. நிலத்தடி நீரைப் பற்றி ஆராய்கிறவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் பல பகுதிகளை ஆராய்ந்தார்கள், கோவையில் ஆராய்ந்தார்கள், தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு பகுதிகளில் ஆராய்ந்தார்கள், பழனி பக்கத்தில் ஆராய்ந்தார்கள். அவர்கள், இந்த நிலத்தடி நீர் வெகு விரைவில் வற்றிவிடும், வறண்டு விடும், தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகள் பாலைவனமாகப் போய்விடும் என்று திட்டவட்டமாக ஆராய்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்து ஆராய்ந்தவர்கள் குறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். கோவையில் ஒரு பகுதி 15 ஆண்டுகளுக்குள் பாலைவனமாகிவிடும் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய கடமையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது நம்முடைய மாநில அரசு இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் மலைகள், மரங்களற்று பாறைகளாகக் காட்சியளிக்கும் நிலையை மாற்ற வேண்டும். இது நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை. ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. இவர்கள் எங்கே மரம் நடுகிறார்கள்? ரோடுகளில் நடுகிறார்கள். ரோடில் நடப்படுகிற அந்தச் செடிகள் மறுநாள் இருப்பதில்லை.

[திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

பஞ்சாயத்து மரங்களைப் பாதுகாக்கிறதா அல்லது மரங்கள் பஞ்சாயத்தைப் பாதுகாக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அடிமரம் இருக்கும்போது மேல் மரம் போய்விடும். இந்த மலைகள் மரங்களற்று பாறைகளாக இருப்பதால் வெயில் படும்போது ரிப்ளெக்ஷனில் க்ளவுட்ஸ் இருப்பதில்லை.

(முற்பகல் 10 - 50)

ஆகவே பாலைவனமாகின்ற நிலை உருவாகிவிட்டது. மணல்களைக் கொண்டு வந்து கீழே தள்ளிவிடுகிறது, அதை எடுப்பதற்குக் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே மலையைப் பாதுகாக்க வேண்டும், பாறைகளுக்கு இடையே மரங்களை நடவேண்டும், மரங்களை வளர்த்தால்தான் மழை பெய்யும். நாம் இயற்கைக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். வைசாக்கில் பாறைகளில் மரங்களை நடட்டு இன்றைக்கு ஒரு சோலைவனமாக மாற்றியிருக்கிற காட்சியை நாம் எல்லாம் பார்த்திருோம். ஆகவே அந்த வகையிலே இந்த அரசு ஈடுபடவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, சராசரி மழையின் அளவே தமிழ்நாட்டில் குறைந்து விட்டது. நிலத்தடி நீரால் இனிமேல் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு இந்தியாவின் தாரக மந்திரமே, அது எந்த அரசாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், எவ்வளவு திறமைகள் இருந்தாலும், கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியாக வேண்டும், இல்லாவிட்டால் தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது, எந்த அரசும் நிலைக்க முடியாது, எனவே நம்முடைய தாரக மந்திரமே கங்கை-காவிரி இணைப்பு என்பதாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

இங்கே திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இது மத்திய சர்க்காருடைய கடமையாக இருந்தாலும்கூட நாம் அடிக்கடி சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய கடமையிலே இருக்கிறோம். இதுபற்றி நான் பாராளுமன்றத்திலே பேசியிருக்கிறேன், பரம்பரை பரம்பரையாக 2 ஆயிரம் 3 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சொல்லப் பட்டு வருகிற நெல் களஞ்சியம் தஞ்சாவூர் கூடிய விரைவில் பாலைவனமாகிவிடுமென்ற நிலைமை மக்கள் கருதக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இதிலே அரசியல் வேறுபாடுகள் கருதாமல் பிரச்சனையை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும். நாட்டிலே பிரச்சனைகள் அதிகமாக அதிகமாக, விவகாரங்கள் அதிகமாக அதிகமாக பிரச்சனையை நீட்டிக்கொண்டு போகக்கூடாது. நீட்டிக்கொண்டு போனால் பிரச்சனைகள் அதிகமாகிக் கொண்டே பாகும்; ஆகவே இதை அரசியல் பிரச்சனையாகக் கருதாமல் தமிழ்நாட்டைப் பாதிக்கும் பெரும் பிரச்சனையாகக் கருதி, அத்தனை

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

பேர்களும் ஒன்றுகூடி அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையிலே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய அன்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பல துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் இன்னும் பல திட்டங்களைப் போட்டாக வேண்டும். மக்களுடைய எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையிலே திட்டங்களைப் போட வேண்டும். இங்கே உள்ள அத்தனை பேர்களும் மொத்தமாக நல்லவிதமாக ஒன்றுகூடி தமிழ்நாட்டின் பொதுப் பிரச்சனைகளை, நாட்டிலே முன்னணியிலே நிற்கக்கூடியதாக தமிழ்நாட்டை ஆக்கக்கூடிய விதத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சட்டசபையைப் பார்க்கிறபோது, இருவர் போராட்டமாக அமைந்திருப்பது போல் வெளியே உள்ளவர்கள் கருதக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது, இதைப் போராட்டக் களமாக்கிவிடக் கூடாது. எந்தப் பிரச்சனையையும் நாட்டின் பிரச்சனை, மக்களின் பிரச்சனை என்று நினைத்து அணுக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆங்காங்கே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள்; ஆரம்ப நிதிநிலை அறிக்கையாக இருப்பதால் அந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் ஆங்காங்கே சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே தண்ணீர்ப்பஞ்சம் ஒரு பக்கம், அடுத்த பக்கம் நமக்கு இருக்கிற வாய்ப்பை நாம் புரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பது.

தமிழ்நாடு ஒரு நீண்ட கடற்கரையைப் பெற்றிருக்கிறது, இதை நான் மட்டுமல்ல, மற்றவர்களும் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலத்திலே extensive and intensive cultivation is already over என்ற நிலைமைக்குப் போய்விட்டது. எவ்வளவுதான் நாம் உரப்பொடியைப் போட்டு கஷ்டப்பட்டு ரத்தத்தைத் தண்ணீராக இறைத்து விவசாயம் செய்தாலும்கூட இன்னும் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு வாய்ப்பாக இருப்பது நீண்ட கடற்கரை. கடல்படு பொருள்கள் என்ன என்ன, கடலிலே என்ன என்ன இருக்கின்றன என்பதே நமக்குத் தெரியாது—உலகத்திலே இல்லாத முத்துக் குளிப்ப இங்கே நடக்கிறது, உலகத்திலே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற மீன்கள் இங்கே இருக்கின்றன—எவ்வளவு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன, கடலிலே என்ன என்ன கிடைக்கின்றன, எப்படி எப்படி பயன்படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஒரு மாஸ்டர் பிளான் இன்னும் தீட்டப்படாமல் இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். இருப்பதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குக் கச்சத் தீவு நம் கையை விட்டுப் போய்விட்டது. அது கையை விட்டுப் போகின்ற பொழுது பார்லிமெண்டிலே அதற்காகப் பெரும் சப்தம் போட்டு

[திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

எதிர்ப்பு தெரிவித்தோம். ஆனால் பிரயோசனமில்லை. அந்த விவகாரம் என்ன என்றே புரியவில்லை. 'பேரன் ட்ராக்' என்று நினைக்கிறார்கள். இரண்டு கோடிடன் ஆயில் ப்ளோ பெட்ரோல் இருக்கிறது என்று ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு உள்ள நிலைமைகளை இழந்து விட்டோம்.

இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியில் உலகப் பிரசித்திபெற்ற மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. 1,500 போட்கள் சுற்றி நிற்கின்றன. அத்தனை பேருக்கும் வேலை வாய்ப்பு இல்லை. அந்தப் பகுதியில் அவர்கள் நுழைய முடியாது. வேறு பகுதிகளைத் தான் மீன் பிடிப்பதற்காகப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கான ஒரு திட்டத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். முதுகுளத்தூர் பகுதியிலே, பாம்பன் பகுதியில் இருக்கும் ஆயிரம் படகுகள் இருக்கும் மீனவர்கள் உள்ள இடத்தில் பாதுகாப்பு அளிக்கும் அளவிற்கு மீன்பிடி இடங்களாக மாற்றிக் கொடுக்க வாலினோக்கம் என்ற இடம் இருக்கிறது, அது இயற்கைத் துறைமுகம். முக்கையூர் என்ற பகுதி இருக்கிறது. பிஷிங் போட் நிற்கும் அளவிற்குப் படகுத் துறைமுகமாக அது அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். சேர்ந்தாற் போல பாம்பனிலிருந்து முதுகுளத்தூர் வரைக்கும் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் திட்டம் வந்திருக்கிறது. இது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. தயவுசெய்து உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு முதலிடம் கொடுத்து இந்த அரசு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் இரண்டு பிரச்சனைகள் தீர்கின்றன. ஒன்று மீனவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும். இரண்டாவதாக, முதுகுளத்தூர் பஞ்சப் பகுதி, புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதி. தேசத்திற்காகப் பாடுபட்ட பெரிய தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர். அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர். அப்படியிருந்தும் அந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஒரு நிவாரணம் கிடைக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்குப் பிற்பட்ட பகுதி என்று மாநிலத்திலே பல பகுதிகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் தென் ஜில்லாக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி ஆகியவை அப்படியிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு உசிலம்பட்டி தாலுக்காவிலே அல்லது முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவிலே அல்லது சங்கரன்கோயில் தாலுக்காவிலே எத்தனை இன்னியர்கள் படித்து இருக்கிறார்கள், எத்தனை டாக்டர்கள் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சுதந்திரம் பெற்று முப்பதாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு பார்த்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அநேக சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன, ஆனால் அவைகள் நடைமுறையில் கிடைக்கவில்லை.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

அதுமட்டுமல்ல, முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவிலே ஒரு சதுர மைலுக்கு 200 பேர் குடியிருந்தவர்கள் இன்றைக்கு 90 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிக்குடிபெயர்ச்சி ஆரம்பித்துவிட்டது. தஞ்சம் பிடிக்க இடமில்லை. மலையா, சிங்கப்பூர், பர்மா போன்று தஞ்சம் கொடுக்கப் பகுதி இல்லை. எனவே, அவர்கள் இன்றைக்குச் சென்னையை நோக்கிப் பயணத்தைத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். 6, 7 கிராமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன முதுகுளத் தூரிலிருந்து மட்டும் வந்தது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டால் the problem of the city is problem of India என்று ஆகும். வேறு ஒரு பிரச்சனை இருக்க முடியாது.

அந்த நிலைமைகளைப் போக்குவதற்காக அந்தப் பகுதி மக்களுக்குச் சில திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். குறிப்பாக முதலமைச்சரவர்கள் அந்தப் பகுதியினரின் சேவைக்கு என்று வந்திருக்கிறார்கள். அவரிடம் நாங்கள், அந்த மக்கள் பெரிதும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது அந்த மக்களுக்கு ஒரு நன்மை ஏற்படுமென்று கருதுகிறேன். நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய பகுதியாகிய உசிலம்பட்டியைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். அதாவது உசிலம்பட்டியைப்பற்றி உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அங்கே எந்தத் தொழிலும் கிடையாது. அங்கே ஒரு கூட்டுறவு மில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஏறக்குறைய 1952 ஆம் ஆண்டிலிருந்து முயற்சி செய்து அது இடையில் வந்து அதற்காக ஒரு நாள் நிலங்கள் வாங்கப்பட்டு, ஜீப்புகள் வாங்கப்பட்டு கடைசியிலே என்ன காரணத்தினாலோ அது மேலாளுக்குப் போய்விட்டது. அடுத்து மீண்டும் முயற்சித்தார்கள். அதற்காக இடங்கள் வாங்கப்பட்டு, அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு மீண்டும் அது எங்கேயோ போய்விட்டது. ஆகவே, அந்தக் கூட்டுறவு மில் வேண்டுமென்ற அவசியமான நீண்ட நாள் மக்களுடைய கனவு நிறைவேற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் உசிலம்பட்டி தாலூகா பகுதியும், அம்மையார் அவர்கள் இன்றைக்கு அங்கத்தினராக வந்திருக்கின்ற திருமங்கலம் பகுதியும் குடிதண்ணீருக்காகப் பாதாபாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 110 அடிக்குக் குழாய் போட்டு அடித்தார்கள். இன்றைக்கு 110 அடி இருக்கிற இடமே தெரியவில்லை. வெறும் குழாய்தான் இருக்கிறது., தண்ணீர் கீழே இறங்கிவிட்டது.

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

(முற்பகல் 11-00)

அதுமட்டுமல்ல, திருமங்கலம் என்கின்ற அந்தப் பகுதி தொத்துநோய் நிறைந்திருக்கிற ஒரு பகுதி என்று அரசுத் தரப்பிலே தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர் அப்பகுதிக்கு அவசியம் என்றும் கூறப்படுகிறது. அப்படி இருக்கிற நேரத்திலே திருமங்கலத்திற்கு ரூ. 75 இலட்சத்தில் ஒரு திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் போடப்பட்டது. எஸ்டிமேட், எஸ்டிமேட்டாகவே இருக்கிறதே தவிர, நடப்பு வேலை எதுவுமே இல்லை.

அதே போல் உசிலம்பட்டிக்கு வைகையிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வர ரூ. 25 இலட்சத்தில் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. அது திட்டமாகவே இருக்கிறதே தவிர, நடைமுறைக்கு வருவ தற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை. ஆகவே, இப்பொழுது நான் சொன்ன கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு, திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வேண்டி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நிதி அமைச்சரவர்கள் இங்கு முன்மொழிந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி ஏற்கனவே, எங்கள் கட்சியினுடைய பல உறுப்பினர்கள் பல ஆலோசனைகளைக் கொடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்று அவைகளையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகத் தொகுத்து, எங்க ளுடைய கட்சியின் சார்பிலே பின்வரும் கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில், இந்திய நாட்டில், மிசா சட்டம் போன்ற சன நாயகத்துக்கு விரோதமான சட்டங்களை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலேயிருந்தும், சட்டப் புத்தகங்களிலேயிருந்தும், சட்டத் தினுடைய அட்டவணையிலேயிருந்தும் நீக்குவதற்காக நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை மீண்டும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பொருளாதாரக் குற்றங்களைப் புரிபவர்கள், அவர்களுக்கு எதிராக மிசா சட்டம் போன்ற நடவடிக்கைகள் வேண்டுமென்ற பெயரில் ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அப்படிப்பட்டவர்களைச் சமாளிப்பதற்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் சட்டத்தின் கீழே கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலம் சமாளித்துக் கொள்ளலாம். அல்லது பொருளாதாரக் குற்றங்கள் புரிபவர்களைத் தண்டிப்பதற்கென்று வேறு விசேஷமான சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். ஆனால் செய்யவேண்டாத செய்கையிலே கடந்த காலத் திலே மத்திய அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த அரசு நாட்டைச் சர்வாதிகாரப் போக்கிலே கொண்டு செல்வதற்காக வைத் திருந்த மிசா சட்டம் போன்றவை நீடிக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் நம்முடைய நாட்டிலே பெருகி வருகிறது. நம்முடைய அரசாங்க மும், நம்முடைய சட்ட மன்றமும் அதைப் பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

இங்கே அவசரகால நிலைமை மீண்டும் ஏற்படாதவண்ணம் ஒன்றிணைந்து தடுத்து நிறுத்துவதற்கான சிபாரிசுகளை நாம் செய்ய வேண்டிய நிலைமையிலேயிருக்கிறோம். அதே போல், 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தினை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை இந்த மாநில அரசு இந்த மாநில சட்டப் பேரவை மூலம் அதற்கான தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்திலே பிறிதொரு நேரத்திலே கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி கூறுகின்றபொழுது, எங்களுடைய கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் தோழர் உமாநாத் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்திய ஏகபோக முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான தொழிற்சாலைகளையும் அயல் நாட்டுப் பெரு முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான தொழிற்சாலைகளையும் நாட்டுடமையாக்காமல், முக்கியமான அத்தியாவசியப் பண்டங்களிலே, இந்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கங்களும் அந்த வியாபாரத்தைத் தங்கள் கையிலே வைத்துக் கொள்ளாமல், வெளிநாட்டிற்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களுக்கான வட்டியைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தாமல் இருப்பதால் மத்திய அரசுக்கே நிதி ஆதாரத்திற்கு வழியில்லையென்று கூறினார்கள். அதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிற நேரத்தில், நம் முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் ஜோதிபாசு அவர்களுடைய உரையையும், மார்க்னிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பொதுச் செயலாளர் திரு. ஈ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாத் அவர்கள் உரையையும் மேற்கோள் காட்டி, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களும், நிதி வசதிகளும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அந்தக் கருத்துக்களோடு எங்களுக்குப் பூர்ணமான உடன்பாடு இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல்தான் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களும் வசதிகளும் வேண்டுமென்பதிலே தெளிவான கொள்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கூறுகின்ற கட்சிகள் அனைத்தும் இந்தப் பிரச்சனையிலே ஒன்றாக நிற்க வேண்டும். அதேபோன்ற கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கிற மாநில அரசாங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து, மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டும். அந்தக் காரியங்களை நடத்த முன்வந்தால் அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். நான் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பிலே, இந்தியாவிலேயிருக்கிற ஏகபோக முதலா

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1977 ஆகஸ்டு 2]

ளிகளின் தொழில்களையும் அயல் நாட்டுப் பெரு முதலாளிகளின் தொழில்களையும் நாட்டுடமையாக்க வேண்டுமென்ற சிபாரிசையும் நாங்கள் சொல்வதைப் போல் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் மாநில அரசாங்கத்திற்கு நிதி கிடைக்கத்தக்க வழி சொல்லியிருக்கிறார்களென்று நாங்கள் நம்பி இருப்போம். மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம். இன்றைக்கும் காலம் கடந்துவிடவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நாளைக்குப் பேசும் பொழுது ஏகபோக தொழில்களைப் பட்டியல் போட்டு, அவர்களுடைய பிடியிலிருந்து நாட்டை மீட்டு, மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் அதிக நிதி கிடைக்க, இந்தக் கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கிறது என்ற நிலையிலே அவர்கள் கருத்து தெரிவிப்பார்களென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்றைக்கு அதேபோல் நம்முடைய உணவுப் பெருக்கத்திலே வரக்கூடிய ஆண்டிலே 1976-77லே, 74 லட்சம் டன்னை இருந்தது 1977-78லே 84 லட்சம் டன் குறியளவுக்கு உயரவேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில். ஆனால் அதைச் செய்யவேண்டும் என்றால் டெக்னிக்கல் என்று மட்டும்—தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தி மூலமாக மட்டும் செய்ய முடியாது. காரணம் கடந்த காலத்திலே இந்தியாவிலே பொருளாதார நிபுணர்கள் எச்சரித்திருக்கிறார்கள். பசுமைப் புரட்சி என்று 'கிரீன் ரெவலூஷன்' என்று சொல்லி அரசாங்கப் பணத்தையும் கூட்டுறவுப் பணத்தையும் கிராமப் புறத்திலேயிருக்கிற நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்கள் பக்கம் எடுத்துக் கொண்டு, பசுமைப் புரட்சி என்று உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் அது யாருக்குப் போகிறது என்பது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாகும். ஆகவே, அன்றைக்கே கூறினார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கிற நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு மட்டும் பசுமைப் புரட்சி என்று அரசாங்கப் பணத்தையும், கூட்டுறவுப் பணத்தையும் கொடுத்தால், அது சிவப்புப் புரட்சியிலே போய்முடியும் என்று எச்சரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோம் என்று சொல்லும் போது, அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற உழவர் பெருமக்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்குத் தீவிரமான நிலச்சீர்திருத்தத்தை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெரும் அளவுக்கு மாநில அரசுகளுக்கே பொறுப்பு இருக்கிற காரணத்தால் நம் முடைய அகில இந்திய அண்ணை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வருகின்ற காலத்திலே விரிவாக அதுபற்றி, விரைவான, தீவிரமான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அதே போல லாண்ட் ஆர்மி என்று கூறுகிறார்கள். இன்றைக்குக் கிராமப்புறத்திலே மட்டுமல்ல, பல தொழில்களிலும் பல மக்களுக்கு வேலை இல்லை. அவைகளை யெல்லாம் பட்டியல் எடுத்து, நாட்டிற்கும் கிராம மக்களுக்கும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அரசாங்கப் பொறுப்பிலேயே எடுத்து, கான்ட்ராக்டர்களுக்கு விடாமல், வேலையில்லாமலிருக்கும் மக்களுக்கு, குளம் குட்டைகளை வெட்டுதல், விவசாயத்திலே ஈடுபடுத்துதல் போன்ற காரியங்களிலே ஈடுபட்டால், நாட்டுச் செல்வங்கள் பெருகும், விவசாய மக்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும்.

அது மட்டுமல்ல, தொழில் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் இந்த ஆண்டு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஜாய்ன்ட் செக்டார் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அது என்ன ஜாய்ன்ட் செக்டாராக இருக்கிறது. பணம் போட வேண்டியது அரசு நிறுவனங்களுடைய பொறுப்பு, மாநில சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார், இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்—பண முதலீட்டு நிறுவனங்கள்—இவைகளெல்லாம் பணம் போடும். ஆனால் ஜாய்ன்ட் செக்டார் என்று சொல்லும் அந்தக் கூட்டு செக்டாரில் நிர்வாகத்தை நடத்தக்கூடிய பொறுப்பு ஏகபோக முதலாளிகளிடத்திலே விடப்பட்டிருக்கிறது.

கடந்த காலத்தில், ஸ்பிக் நிறுவனத்தில்—தூத்துக்குடியிலே இருக்கிற இரசாயன உரத் தொழிற்சாலையிலே ரூ. 60 கோடிக்கு மேல் மாநில அரசாங்கத்தினுடைய, மத்திய சர்க்காரினுடைய நிதி வழங்குகின்ற ஸ்தாபனங்கள் முதலீடு செய்திருக்கின்றன. ஆனால், அதிலே ரூ. 1½ கோடிதான் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 10 ஆண்டுகளாகத் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் அந்த கம்பெனியினுடைய மானேஜிங் டைரக்டர் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கடந்த கால அரசால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு பாதுகாக்க என்பதைப் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே கூறியிருக்கிறோம். அன்றைக்கு அதிகாரிகள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் போடுவது அரசாங்கம், ஆகவே, நிர்வாகம் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்திலே இருக்கக் கூடாது. அரசாங்கம் எந்த விகிதாசாரத்திற்குப் பணம் போடுகிறதோ அந்த விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்ற வகையிலே அதை ஏற்று நடத்துகிற பொறுப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர் பிரச்சினைக்குப் போவதற்கு முன்னால் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. அது முக்கியமாக சமுதாயத்தைப் பாதித்து பெரிய குழப்பத்தை உண்டாக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துகிறது. விலைவாசி

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இந்த நேரத்திலே நாம் கூறுகிறோம், சோஷலிச நடவடிக்கையை, தீவிரமான சட்டத்தை (shift to the left) சமத்துவக் கொள்கையிலே இன்றைக்கு இருப்பதைக் காட்டிலும் முற்போக்கான தீவிரமான கோடிக்கணக்கான மக்களின், சாதாரண வாழ்க்கையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற மாற்றுப் பாதையிலேதான் இந்த நாட்டு பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்று மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி திட்டவட்டமாக நம்புகிறது.

குண்டு சட்டியிலே குதிரை ஓட்டுவதைப் போல இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே இருக்கிற கோடிக்கணக்கான மக்களின் பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முடியாது. இந்த நாட்டிலே உள்ள தொழில்கள் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட வேண்டும். நிலச்சீர்த்திருத்தம் விரைவிலே கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதியை அரசாங்கம் கொந்தமாகச் செய்தால் தான் அரசாங்கத்திற்குப் பணமும் கிடைக்கும், திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற முடியும். ஆகவே, இன்றைக்கு நாட்டிலே இடது சாரித் தரப்புக் கொள்கையைப் பின்பற்ற இந்த அரசும் பொறுப்பான எதிர்க்கட்சிகளும் வழிவகை காணுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, மிக முக்கியமான பிரச்னையை எடுத்து கொள்கிறேன். சுந்தரம் கிளேட்டன் தொழிற்சாலையிலே கதவடைப்பு நடைபெறுகிறது. அதுபற்றி பல பேசப்படுகிறது. ஆனால், உண்மை என்ன? நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே பேசி இருக்கிற பேச்சு ஆகஸ்ட் 1 ஆம் தேதி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-10)

Mr. Ramachandran said that in some industrial units in the State where there was lock-out the industrialists were maintaining goondas inside the factories. When the State Government asked them not to indulge in such activities, they told the State Government that they would solve their problems with the help of Central Government. The Centre should not yield to the opinion of these people, he added.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான செய்திகள், திட்டங்கள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பிருந்தும், இந்த லாக்-அவுட் செய்யும் முதலாளிகள் அந்த பாக்க்டரியில் குண்டர்களை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் குண்டர்கள் வேண்டாம் என்று மாநில அரசு சொன்னால், மத்திய அரசாங்கத்தின் துணைகொண்டு நாங்கள் அந்தப் பிரச்னையைத் தீர்த்துக் கொள்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு உதவி செய்ய

1977 ஆகஸ்டு 2]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

கூடாது என்று மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், பாடியில் நடைபெற்று இருக்கும் நிகழ்ச்சியின் பின்னணி என்ன? குண்டர் களை வைத்துக்கொண்டு இன்று பாடியில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் சில அரசியல் கட்சிகள் அங்கே இருக்கும் தொழிலாளிகள் தான் பலாத்காரத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது எவ்வளவு பொருத்தமற்றது என்பதை நான் அவர்களின் கவனத்திற்கும் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நான் கேட்க விரும்புவது, அந்த முதலாளிகள் அங்கே குண்டர் களை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களும் அங்கே குண்டர்களை வைத்து இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இதிலே முதலாளி தொழிலாளி பிரச்சனை எங்கே வந்தது? அங்கேயிருக்கும் ஏகபோக முதலாளி தொழிலாளர்களைத் தாக்குவதற்காக குண்டர்களை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். அந்தக் குண்டர்கள் வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக அமுத்தத்திருத்தமாக நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

உண்மை நிலைமை இப்படியிருக்க, தொழிலாளிமீது பழி போடுகிறார்கள். நேற்றைய தினம் மேலவையில் நடந்த விவாதத்தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பிரச்சனை குறித்து தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் தேர்தல் உடன்பாடு இருக்கக் கூடிய காரணத்தால் அந்தக் கட்சியின் சார்பில் நடத்தும் தொழிற்சங்கத்திற்கு உதவி செய்வதற்காக பாடியில் இருக்கும் ஏகபோக முதலாளிகள் மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்று சில அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னார்கள். முன்னால் பேசிய ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் திட்டவாட்டமாகக் கூறிக்கொள்கிறேன், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் தேர்தல் உடன்பாடு உள்ளதால் இந்த நிலை ஏற்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் நியாயத்தின் அடிப்படையில் கேட்கிறோம். தொழிற்சங்க உரிமையின் அடிப்படையில் கேட்கிறோம். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்கத் தலைவர். அங்கே நடைபெற்றது என்ன என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் அதைக் குறித்து குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே நடந்தது என்ன? அங்கே வேலை நிறுத்தம் ஜூன் 7ஆம் தேதி நடந்தது. அந்த முதலாளி ஜூன் 10ஆம் தேதி லாக்-அவுட் செய்தார். தோழர் வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சங்கத்திற்குத் தலைவராக தேர்ந்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1977 ஆகஸ்ட் 2]

தெடுக்கப்பட்டது ஜூன் 12ஆம் தேதி. தோழர் வி. பி. சிந்தன் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதால் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டதா? வேலை நிறுத்தம், லாக்-அவுட் ஏற்கெனவே நடைபெற்று விட்டதால், அதனை பொறுப்பேற்று நடத்தக்கூடிய திறமை படைத்தவர் வி. பி. சிந்தன் என்று தொழிலாளர்கள் கருதியதால் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அந்த உரிமை தொழிலாளிக்கு இல்லையா? ஆகவே, சில நடவடிக்கைகள் அங்கே தெரிந்தோ தெரியாமலோ நடைபெற்று விட்டன. ஆகவே, இது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நடத்தப்படும் தொழிற்சங்கம் என்ற காரணத்தால் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம் பானது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வேறு சிலர் சொன்னார்கள். இதிலே கோரிக்கை இல்லை. தொழிற்சங்கப் போராட்டம், தொழிற்சங்கங்களில் பகைமை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை அல்ல. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கூறியது போல், 'இன்டர்நேஷனல் லேபர் ஆர்கனைசேஷன்' சர்வதேச லேபர் ஆர்கனைசேஷன் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் 5 சதவீதம் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கலாம் என்று. ஆனால் இவர்கள் 75 சதவீதம் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். 70 சதவீதம் உயர்த்தலாம் என்பது தான் இன்டர்நேஷனல் லேபர் ஆர்கனைசேஷன் ஸ்டாண்டர்ட். இவ்வளவு உயர்த்தி இருந்தும், அதற்கு ஈடு கொடுங்கள் என்று தொழிலாளர்கள் கேட்கிறார்கள். இது தொழிலாளி முதலாளி பிரச்சனை இல்லை. அவர்கள் சொல்கிறார்கள், 1976 டிசம்பர் மாதத்தில் எந்த ஓர்க்லோட் செய்தார்களோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்றுத் தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள். 1976 செப்டம்பர் மாதத்தில் இருந்து உற்பத்தித் திறனை நாங்கள் செய்கிறோம் என்று. இது தான் உண்மை நிலை. இதைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிவாக, அங்கே குண்டர்களை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளியைத் தாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு முதலாளிக்கு ஆதரவாக சில அரசியல் கட்சிகள் ஒரு சில அரசியல் காரணங்களுக்காக செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் வரக்கூடிய பிரச்சனை தான் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

பாடி தொழிற்சாலையில் 1,320 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் இடத்தில் 700 தொழிலாளர்கள் மீது மேனேஜ்மென்ட் சார்ஜ் ஷீட் கொடுத்து இருக்கிறது. 50 சதவீத தொழிலாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்தால் எப்படித் தொழில் அமைதி ஏற்படும். அந்த பாடி மேனேஜ்மென்ட்ஸ் பிரிட்டிஷ் கம்பெனி ஆதரவு இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கத்தின் துணையோடு அதைச் சமாளித்து விடலாம் என்று பார்க்கிறார்கள். ஜனதா கட்சியின் அரசாங்கம் கடந்த காலத்தில் இருந்து வந்த தவறான ஆட்சியைக் கண்டித்து,

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. 'என். சங்கரய்யா]

எதிர்த்து, மக்கள் ஆதரவு பெற்று ஆட்சிக்கு வந்து இருக்கும் கட்சியாகும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட முறையில் அந்த முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக இருக்குமானால், ஒரு மாநில அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தடையாக மத்திய அரசாங்கம் இருக்குமானால், அது உள்ளபடியே வருந்தத் தக்கது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு கண்காணிக்கும் என்று நான் கூறியது இந்தப் பிரச்சினையில் அல்ல. ஜே. பி.-யின் கொள்கைக்கு எதிராக, மத்திய அரசின் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகளுக்கு எதிராக இந்த மாநில அரசு செயல்பட்டால், அதை இந்த மாநில அரசு சரியாகச் செய்யவில்லை என்றால், மத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்தின் போக்கைக் கண்காணிக்கும் என்று தான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் ஒரு தொழிற்சங்கம் இருக்கிறது. அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள். எஸ். நாராயணன் அவர்கள் அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அது, என்டில் இண்டியா தொழிற்சங்கம்—நம்பர் 2264—அந்தத் தொழிற்சங்கத்தின் சார்பில், முதலமைச்சருக்குக் கொடுத்த மனுவில் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்றால், 1974-75-76-ஆம் ஆண்டு போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை—ஒன்று. இரண்டாவது, எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் உரித்தான ஏழு நாட்கள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் விடுமுறை என்ற அந்த ஒரு நாள் விடுமுறையும் இல்லாமல், ஏழு நாட்களும் உற்பத்திசெய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு நாளுக்குச் சம்பளம் கூட பிரிவு பிரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த கே. எஸ். நாராயணன் தலைமையிலுள்ள தொழிற்சங்கம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில், போராட்டம் என்றால், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று கூறினால் அது சரிதானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை. இதைப் பற்றி எல்லோரும் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சி அகில இந்தியக் கட்சி. பல்வேறு அகில இந்தியக் கட்சிகளும் இருக்கின்றன. தி.மு.க.-வும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தமிழ்நாடு தவிர மற்றும் சில இதர மாநிலங்களில் கிளைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற கட்சிகள். அப்படிப்பட்ட நிலையில், காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தின் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறோம். எந்த ஒரு ஒப்பந்தம் என்றாலும், தமிழகத்தின் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறோம்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

ஆனால் இதிலே ஒரு கருத்து என்னவென்றால், கவர்னர் உரையின் மீது பேசிய போதும் குறிப்பிட்டோம், இந்த அரசாங்கம் எந்த ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடுவதற்கு முன்பு எல்லாக் கட்சிகளையும் கலந்து சம்மதத்தைப் பெற்று, பிறகு இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று. இதை விட்டு விட்டு, தமிழ் நாட்டு மக்களின் நலனைக் காப்போம் என்று வீர உணர்வுகளைத் தூண்டி விட்டு இதர மாநிலங்களுக்கு உரிமை கிடையாது என்று பேசுவதால் பலனேதுமில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இன்றைக்கு, கொடுக்கின்ற மாநிலங்களான கர்நாடக மாநிலத்திற்கும் கேரள மாநிலத்திற்கும் இதனால் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்கக் கூடாது என்று தீர்மானத்தில் ஒரு தலைப்பட்சமாகக் கேட்க முடியாது. முன்பு 1967-70ல் நான் இந்தச் சபையில் இருந்த போது மாண்புமிகு நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில், காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக எத்தனையோ கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அன்றிலிருந்து இன்று வரை, இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணப்படவில்லை. ஆகவே, இதைத் தவிர, வேறெந்த விதமாகவும், வார்த்தைகளால், பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பேசுகின்ற நேரத்தில், நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போதும் அவரால் பதில் கூற முடியாத ஏராளமான யோசனைகள் இங்கே உள்ள உறுப்பினர்களால் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படி, இந்த அவையிலும், மேலவையிலும் கூறப்படுகின்ற யோசனைகளுக்கு, உறுப்பினர்களின் சந்தேகங்களுக்கு—அத்தனைக்கும் அமைச்சரே பதில் சொல்ல முடியாத காரணத்தால், அரசு தரப்பிலிருந்து சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு அதிகாரி விளக்கம் தெரிவித்தால் அது பயனுள்ள காரியமாக இருக்கும் என்ற என் யோசனையை இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கூறக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி, அந்த உறுப்பினர்களுக்கு, தனியாக, ஒரு கடிதத்தின் மூலம் பதில் எழுதினால், யோசனைகள் சொல்வதற்கு ஊக்கம் பிறக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அப்படிச் செய்தால், இந்த மன்றத்தில் சொல்லக் கூடிய உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள், யோசனைகள் என்ன ஆகின்றன என்று தெரியாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை மாற்றப்பட்டு உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்ல ஒரு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும்.

[முற்பகல் 11-20]

அடுத்தபடியாக, ஜனநாயக உரிமைகள் பிரச்சினைபற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் சிறையில் இருக்கிற நக்ஸலைட்ஸ் குறித்து அனுதாபத்துடன் கவனித்து அவர்

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. என். சங்கரய்யா]

களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்கனவே நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது மேற்கு வங்க சர்க்கார் நக்ஸ லைட்ஸ்களை விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் கலிய பெருமாள் என்ற ஆசிரியரின் குடும்பமே ஆயுள் தண்டனைக் கைதி களாக இருக்கிறார்கள். அவரது புதல்வர்கள் நம்பி, வள்ளுவன் ஆயுள் கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பமே சிறையில் வாடுகிறது. மற்றும் பல நக்ஸலைட்ஸ் தோழர்கள் இன்று சிறை யில் வாடுகிறார்கள். அவர்களது கொள்கைகளை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை ஆனால் நாம் ஏன் அவர்களுக்குப் பயப்பட வேண்டும்? அவர்கள் பொது மக்களிடம் அவர்கள் கொள்கை களை சொல்லட்டுமே. நாம் ஏன் பயப்பட வேண்டும் அவர் களுக்குப் புதிய உணர்ச்சி ஏற்படும் வகையில் இந்த நக்ஸலைட்டு களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கு சிறைகளில் நடந்த கொடுமைகள் பற்றிப் பேசி னார்கள். சிறைச்சாலைகளை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியது அவசியம் தான். சாதாரண குற்றவாளிகளை சிறையில் தள்ளா மல் அவர்களை ஜாமீனில் விடவேண்டும். டிரூபிக் கேஸ் போன்ற சிறு கேஸ்களுக்காக வழக்குப் போட்டு தண்டனை அளிக்கப் படுகிறது. போலீஸார் டிரூபிக்கை கண்ட்ரோல் செய்ய வேண் டியது அவசியந்தான். ஆனால் ரோட்டில் போகிறவர்கள் கீழே நடந்து சென்றால் சார்ஜ் செய்வது என்றால், இந்த அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே மாநில ரீதியில் இது தடுக்கப்பட வேண்டும். ஒழுங்காகப் போங்கள் என்று மைக் ஸ்லாம் பிரசாரம் செய்யலாமே தவிர அவர்கள் மீது வழக்கு போட்டால் அதனால் ஏழை மக்கள் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ரோடில் போகிறவர்கள் ஏழை மக்கள்தான், காரில் போகிற வர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அப்படி கார் மீது கேஸ் ஏதாவது போட்டாலும் ட்ரைவர்தான் பாதிக்கப் படுவார். எனவே இந்த டிரூபிக் வழக்குகளை எல்லாம் போட வேண்டாம். மக்களிடம் ரோடு விதிகள், ஒழுங்குமுறை விதிகள் பற்றி பிரசாரம் செய்தால் போதும், இந்த சிறு குற்றத்திற் காக வழக்குகள் போட வேண்டாம்.

இனி ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வித்தி யாசாகர் அவர்களும், ஜெயிலரும் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவ்வளவு பெரும் குற்றம் புரிந்தவர்களை சஸ்பென்ட் செய்திருக்க வேண்டும். அப்படி சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்ட பிறகு விசாரணை நடத்தியிருக்க வேண்டும். கமிஷனில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை பற்றி பாதகமான ரிமார்க்ஸ் கூறி இருக்கிறார்கள். எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் மனிதர்கள் மனிதர்களாக நடத்தப்பட வேண்டும். அப்படித் தமிழ் நாட்டிலே நடத்தப் படுவார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்த இந்தக் காரி யத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1977 ஆகஸ்டு 2]

அடுத்து ஜாதிப் பெயர்கள். ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். பள்ளிக் கூடங்கள், கல்லூரிகள் அட்மிஷன் பாரத்தில் ஜாதிப் பெயரைக் கேட்கிறார்கள். பிற்பட்ட வகுப்பினர், ஹரிஜனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்கள்—இந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களா என்று மட்டும் கேட்டால் போதும். மற்றவர்களைப் பற்றி ஏன் கேட்க வேண்டும். கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு என்ன ஜாதி என்று போடுவது? எனவே இது கலப்பு மணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகளுக்கு ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஏன் இப்படி ஜாதிப் பெயர்களைக் கேட்க வேண்டும்? எனவே பிற்பட்ட வகுப்பினரா, ஹரிஜனங்களா அல்லது பழங்குடி மக்களா என்று கேட்பதோடு மட்டும் போதும்; பிற ஜாதிகள் பற்றி கேட்க வேண்டியதில்லை. இன்னிள்ள ஜாதிகளுக்கு இன்னிள்ள சுடுகாடு என்றிருக்கிறது. சுடுகாடுகளைக் கூடவா ஜாதியின் பெயரால் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்? முனிசிப்பாலிட்டிகள், பஞ்சாயத்துக்கள் இவற்றில் சிறு திருத்தம் மூலம் இந்த சீர்திருத்தத்தைச் செய்துவிடலாம்.

அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்களிடம் 15 ரூபாய் பிடித்தம். செய்வது சம்பந்தமாக என்.ஜி.ஓ.-க்களிடம் நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை என்று தெரிகிறது. எனவே அவர்களோடு, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஸ்தாபனங்களோடு கலந்துகொண்டு ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும்.

ரெட் டேப்பிஸம் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். க்ரோம்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு டெலிவிஷன் வாங்குவதற்கு இரண்டு ரூபாய், நான்கு ரூபாய் என்று ரூ. 3,000 மாணவர்களிடம் இருந்து வசூலித்து ஒரு வருடமாகிறது. இன்னும் அங்கு டெலிவிஷன் வரவில்லை. அதைப் பற்றி மாணவர்கள் கேட்டபோது, எந்த டெலிவிஷன் வாங்க வேண்டும் என்று உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ரெட் டேப்பிஸத்திற்கு இது ஒரு சிறிய உதாரணம்.

அடுத்தபடியாக, மதுரையில் காமராஜபுரம் என்ற இடம் இருக்கிறது. அங்கு 34 ஏக்கரில் பல வீடுகள் கட்டப்பட்டு விட்டன. மதுரை கார்ப்பரேஷனிலிருந்து ரோடு போட்டாகி விட்டது, தண்ணீர் சப்ளையும் கொடுத்தாகி விட்டது. 1954-ல் ஸி. என். பெருமாள் என்பவருக்கு நாலேழுக்கால் க்ரவுண்ட்ஸ் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் அதை எடுக்கவில்லை. அது குறித்து அவர் சிவில் கோர்ட்டுக்கு போய் அங்கிருக்கும் வீடுகளை—கொடுத்திருப்பதை ரத்து செய்து—காலி செய்து கொடுங்கள் என்று உத்தரவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர் நிலத்திற்கான கிரயத்தைக் கொடுத்து விடலாமே தவிர காலி செய்யச் சொன்னால் இப்போதிருப்பவர்கள் என்னவது? இது டர்க்மன் கேட் விஷயம் மாதிரி இருக்கிறது. கட்டப்பட்டிருக்கும் வீடுகளை இடிப்பது

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. என். சங்கரய்யா]

சாத்தியமல்ல. இதை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். வேறு நகரங்களிலும் சரி, ஏழை மக்களுக்காக வேறு ஒன்றும் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும் அவர்கள் குடியிருக்கும் நிலங்களையாவது அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். இது பலரைப் பாதிக்கும் பிரச்சனை என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ப. உ. சண்முகம்: பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளேனேஷன், மதிப்பிற்குரிய மார்க்னிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ முதலாளிகளை ஆதரிக்கின்ற வகையில் நான் பேசியதாகத் தெரிவித்தார்கள். அது அவர் கருத்து. இருந்தாலும் தொழிலாளர்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். யார் அடிக்கிறார்கள் என்பது அல்ல பிரச்சனை, அது ஐ.என்.டி.யு.ஸியைச் சேர்ந்தவர்களா, அல்லது வி.ஐ.டி.யு.ஸி.யைச் சேர்ந்தவர்களா, என்பதல்ல என்னுடைய பிரச்சனை. தொழிலாளர்கள் அடிப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கம்யூனிஸ்டு கட்சி தலைவர் அளர்களே ஒத்துக் கொண்டார்கள். தொழிலாளர்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டாமா என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொன்னேனே தவிர முதலாளிகள் அடித்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் அடித்தால் நடவடிக்கை எடுங்கள், அல்லது ஐ.என்.டி.யு.ஸி.-யைச் சேர்ந்தவர்கள் அடித்தால் வழக்குப் போடுங்கள் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. பொதுவாக தொழிலாளர்கள் அடிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்காமல் காவல்துறை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கக் கூடாது என்றுதான் சொன்னேனே தவிர நான் எந்த தொழிற் சங்கத்தினரையும் குற்றம் சொல்வதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தொழிலாளர்கள் எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு தரப்பட்டுள்ளது. சில இடங்களில் நடந்திருக்கின்ற குற்றங்களுக்காக இரு சாரார் மீதும் வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. நான் இரு சாரார் என்று குறிப்பிட்டது, ஐ.என்.டி.யு.ஸி.-யைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும், சி.ஐ.டி.யு.ஸி.யைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவர் அடிபட்டால் அதில் இரண்டு பேர்கள் சம்பந்தப்படுகிறார்கள். ஒருவன் அடிபடுகிறான், ஒருவன் அடிக்கிறான்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1977 ஆகஸ்டு 2]

ஒரு கொலை நடந்தது என்று சொன்னால் ஒருவன் கொலை செய் யப்படுகிறான், ஒருவன் கொலை செய்கிறான். இதில் கொலை செய் தவன் யார், கொலை செய்யப்பட்டவன் யார் என்பது வேறு பிரச்சனை. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் அத னுடைய நீண்ட கரங்களை நீட்டி அதன் மூலம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனை எதுவும் இல்லை. ஆனால் இங்கு முதலாளிகள் குண்டர்சகை உள்ளே வைத்திருந்தார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதை திரு. சண்முகம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: இதிலுள்ள ரகசிய விவரங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. நான் தெரிவித்தது எல்லாம் அங் கேயிருக்கிற தொழிலாளர்கள் அடிக்கப்படுகிறார்கள். அடிபடு கிற தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்று தான் வற்புறுத்தினேன். அடித்தவர்கள் யார் என்பதோ அல் லது கொலை செய்தது யார் என்பதோ வேறு பிரச்சனை. பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் முக்கியமாகத் தெரிவித்தேன் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக இங்கு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார் கள். அப்படியானால் 17 பேர் ரத்த சுாயங்களோடு மருத் துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று வருவது ஏன்? பாதுகாப்பு கொடுக் கப்பட்டிருந்தால், இப்படி நடைபெற்றிருக்க முடியுமா என் பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராசவாணந்தம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 17 பேர் மருத்துவ மனையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்றும், நாகலிங்கம் என்ற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக பாடி அமைப்பாளர் தான் மருத்துவ மனையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எவ்வளவு தான் எச்சரிக்கையோடு இருந்தாலும், கொலை, களவு, காமம் போன்ற குற்றங்கள் நடை பெற்று விடுகின்றன. இதில் தவறு செய்கின்றவர்கள் மீது வழக் கும் தொடரப்படுகின்றது. கொலை செய்தால் தூக்குத் தண்டனை உண்டு என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இருந்தாலும் கொலைகள் நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் எந்த அளவுக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு எச்சரிக்கையாக இருந்து பாதுகாப்பும் கொடுக் கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2]

திரு. டி. ராமசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தந்திருக்கின்ற ஐந்து நிமிடங்களில் எனது கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக தேர்தல் அறிக்கையிலும், ஆளுநர் உரையிலும் விவசாயிகளுக்குப் பூச்சி மருந்து, உரம் போன்றவைகளுக்கு விலை குறைக்கப்படும் என்று கூறியிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த நிலைநிதி அறிக்கையில் அதைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே அதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு காலவரையறைக்குள் தீர்த்து வைக்க பட்டுஜெட்டில் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருந்தது. அந்த மாதிரியான திட்டம் எதுவும் இதில் கூறப்படவில்லை. பட்டுஜெட்டில் 663 கோடி செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதில், குடிதண்ணீருக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது 6.65 கோடி தான். இதன் மூலம் வருடம் ஒன்றுக்கு 2,000 கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அப்படியானால் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க குறைந்தது எட்டு ஆண்டுகளாவது ஆகும். ஆகவே குடிதண்ணீருக்கு இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில், நிலத்தடி நீரைத்தான் அதிகப்படியாகப் பயன் படுத்த வேண்டும். இதன் காரணமாக இன்னும் சில காலங்களுக்குள் கோவை மாவட்டமே பாலைவனமாகப்போகும் என்று நிபுணர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும், பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு விஸ்தரிப்புத் திட்டம், பாண்டியாறு புன்னம்புழா திட்டம், அமராவதி சானல் திட்டம் இவை பற்றி எதுவும் இதில் சொல்லப்படவில்லை.

[முற்பகல் 11-30]

கோவை மாவட்ட மக்கள் மிகவும் ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். பலவீனமாக உள்ள அந்த மாவட்டத்தை அனுதாபத்துடன் அணுகி, அதற்கு வேண்டிய தீர்வுகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், 2,364 மெகோ வாட் உற்பத்தியாகி இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மின்சார வெட்டு 30 சதவீதம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இன்னும் 700 மெகோ வாட் உற்பத்தி இருந்தால்தான், இந்த வெட்டைச் சரிக்கட்ட முடியும். அப்படி இருக்கும்போது, இந்த அறிக்கையிலே, 30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கும், 10,000 புதிய

[திரு. டி. ராமசாமி]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

தொழில்களுக்கும், ஏற்கனவே உள்ள தொழில்களுக்கும் உற்பத்திக்கான மின்சாரத்தைக் கொடுக்க இருப்பதாக குறிப்பிட்டிருப்பது, எந்தவகையிலும் ஒவ்வாததாக இருக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

கைத்தறியைப் பொறுத்த மட்டில், நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதில்லை. உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று பேசுகின்ற இந்த நேரத்திலே இதைப்பற்றி ஒன்றும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெரிவிக்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல. முந்திய அரசு, தறி வாங்குவதற்கும், தறிகளைச் சரிப்படுத்துவதற்கும் கடன் உதவி கொடுத்தது. ஆனால் இந்த அறிக்கையிலே அது பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. இதைத்தவிர, ரிபேட் பற்றியும் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை, நெசவுத் தொழில் மிக முக்கியமான தொழில். விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக, நெசவுத் தொழில் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இவைகளையெல்லாம் புரிசிலித்து நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான அவர்களது பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு பல திட்டங்களைப் புதிதாகப் போட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு திட்டங்கள் கொடுத்திருந்தாலும், நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் ஏற்கெனவே 20 அம்சத் திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில், தொழில் சம்பந்தமாகவும், ஏனைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், குறிப்பாக ஏழை எளியவர்களுக்கும், அரிசன மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் இருந்தன. ஏற்கனவே, நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரும், இந்நாள் முதல்வரும், முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் கொடுத்த திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாக, தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தை ஏற்று, அதைச் செயல்படுத்தினால் ஏழை மக்களுக்கு, மற்றுமுள்ள சமுதாயத்தினருக்கு பயனுள்ளதாக அமையும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கடைசியாக, லோயர் பவானி புராஜெக்டிலே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதி தண்ணீர் திறந்து விடுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த ஆண்டு இன்னும் திறந்து விடவில்லை. எனவே, 2, 3 நாட்கள் கவனித்து, அதைத் திறந்துவிட உத்தரவிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால், 1,25,000 ஏக்கர் நிலங்கள் இப்போது

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. டி. ராமசாமி]

பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, நஞ்சை நிலத்திற்குப் பதில் புஞ்சைக்குத் தண்ணீர் திறந்து விட்டதால், விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; நஞ்சை நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, இன்னும் 1 அல்லது 2 நாட்கள் கவனித்துவிட்டு, இந்த லோயர் பவானி புராஜெக்டிலே தண்ணீரைத் திறந்து விடுவதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, நேரமில்லாத காரணத்தினாலே இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஒரு குறுகிய காலத்திற்கான அறிக்கையாகும். ஆகவே, இதில் மக்கள் ஏதிர்பார்க்கின்ற நல்ல வாக் குறுதிகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இருந்தாலும்கூட, ஒரு சில காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம். இந்தத் திட்டத்திலே, நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்ற இருப்பதாகச் சொன்னாலும், அதற்கு மத்திய-மாநில அரசு சம்பந்தப்பட்ட உறவுகள் சரியாக இருக்க வேண்டும். இப்போது இதிலே சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. மத்திய-மாநில உறவுகளிலே புதுவிதமான சிக்கல்கள் அதிகமாகி இருக்கின்றன. தொழில் கொள்கை, மொழிக் கொள்கை ஆகியவைகள் தீவிரமாகக்கூட ஆகலாம். மக்களுக்கு சில நல்ல காரியங்கள் செய்யக்கூடிய நேரத்திலே, அதற்குத் தடங்கலாக மத்திய அரசின் நடவடிக்கைகள் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

இப்போதுகூட, எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூறினார்கள், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடப் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். தொழிலபதிபர்கள் குண்டர்களை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கான போராட்டங்களில் பலாத்காரத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ; மத்தியில் இருக்கும் ஜனதா அரசாங்கத்தின் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவான கொள்கையின் காரணமாகத்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மொழி சம்பந்தப்பட்டு எடுத்துக் கொண்டால், பல மாநிலங்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்கு விரோதமாகச் செயல்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு, கேரளம், ஆந்திரம், பஞ்சாப், மேற்கு வங்கம் போன்ற மாநிலங்களில் மக்களுடைய நலனுக்கு விரோதமான மொழிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது இந்த சூழ்நிலைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது எப்படி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

இருந்தாலும் அறிவிக்கப்பட்ட கொள்கையை சரியாக அமல் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் தைரியமாக மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து உறுதியாக நிற்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காரில் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கக்கூடிய கட்சியானது மக்களிடத்தில் தேர்தல் காலத்தில் சொன்ன வாக்குறுதிகளுக்கு நேர் மாறாகச் செல்கிறது. மிசாவைப் பயன்படுத்த மாட்டோம் என்றவர்கள் விலைவாசிகளைக் குறைக்க மிசாவைப் பயன்படுத்தலாமர் என்று யோசிக்கிறார்கள். தொழில் கொள்கையில் முடிய மில்களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தாது என்ற அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு அறிவிப்பை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளாது, தொழிலாளர்களே நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அது எப்படி நடத்த முடியும்? அன்று நிதியமைச்சராக சி. சுப்பிரமணியம் இருந்தபோது கூட தொழிலாளர் துறை என்ற போக்கே சரியில்லை என்று சொன்னோம். மில் முதலாளிகள் வேண்டுமென்றே தொழிலாளர்களைப் பழிவாங்குவதை தடுத்து நிறுத்தி அரசாங்கம் அவற்றை ஏற்று நடத்த முன்வரவேண்டும். அதை மத்திய சர்க்கார் எடுத்தால் மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராடத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

தற்போது விலைகள் அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. ஜனதா அரசாங்கத்தின் கொள்கை காரணமாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை விலைவாசி உயர்வு சிறிது குறைவாக இருந்தாலும் பொதுவாக வேறு மாநிலங்களில் தாறுமாறாக உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இங்கும் பல பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. நியாயமான விலையில் பொருள்களை மக்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற நிலையில் 16,000 ரெவின்யூ கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து நியாயமான விலையில் உணவும் பொருள்களைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தமாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யால், மொத்த வியாபாரத்தையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இதைச் செய்ய முடியாது. விலைவாசிகள் சீரான முறையில் இருக்க இந்தக் காரியத்தை உடனடியாக அரசு செய்ய வேண்டும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை கடந்த ஆண்டு 74 லட்சம் டன் என்ற இலக்கு இந்த ஆண்டு 84 லட்சம் டன் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். பருத்தி 3.6 லட்சம் டன்கை இருந்தது இந்த ஆண்டு 4 லட்சம் டன் இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கரும்பு 13 லட்சம் டன்கை இருந்தது. இந்த ஆண்டு 14 லட்சம் டன் இருக்கும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி இலக்கை கூறியிருக்கிறார்களே தவிர, உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு அஸ்தி

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. சோ, அழகர்சாமி]

வாரமாக என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? ஒன்றும் இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும் நிலத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், சாகுபடி தாரர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். சாகுபடிதாரர் என்று சரியாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை. கோயில், மடங்களின் நிலங்கள் அதில் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்குச் சேரவேண்டுமென்று சட்டம் போட்டும் அந்தச் சட்டம் கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் தான் சாதகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அதிலே சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கான உரிமையைக் கொடுக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் கோயில் மடங்களுக்குச் சொந்தமாக 4½ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதைச் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும். முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவச்சலம் கூட அது சரிதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 4½ லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தையும் சாகுபடிதாரர்களுக்கே சொந்தமாக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அமல் நடத்த வேண்டும்.

கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு குடி வருகிறவர்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படித் தடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. கரும்புக்கு வேறு மாநிலங்களில் விலை அதிகம், இங்கு குறைவு. வெல்லத்திற்கு வரி போட்டிருப்பதன் காரணமாக கரும்பாலைகளுக்குத் தான் லாபம். கரும்பை வைத்து வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரை காய்ச்சக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் வரும். சர்க்கரை ஆலைகளை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முன்பு மத்திய சர்க்காரில் ஒரு முயற்சி இருந்தது. சர்க்கரை ஆலைகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டால்தான் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க முடியும். அப்போதுதான் ஒழுங்கான முறையில் சர்க்கரையை விநியோகம் செய்ய முடியும்.

(முற்பகல் 11-40)

இன்றைக்கு விளைபொருள்கள் விற்பனைக்காகத் தனி இயக்குநர் போடப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனி இயக்குநரைப் போட்டால் நியாயமான விலை கிடைக்குமா? தமிழகத்திலே தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள் விவசாயிகளுடைய போராட்டமே பிரதான போராட்டமே நியாயமான விலை விளைபொருட்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். உற்பத்தியாகி விளைபொருட்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து வியாபாரிகளுக்குச் சென்று அங்கே விலை மூன்று பங்கு உயர்ந்துவிடுகிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டும். விளைபொருட்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலையை அரசாங்கமே நிர்ணயித்து அரசாங்கமே வாங்க வேண்டும். மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே செய்து இருக்கிறார்கள். பருத்திக் கொள்முதலை ஏகபோகமாக அரசாங்கமே செய்து, அதிலே அதிகமான லாபம், விவசாயிகளுக்கு கிடைத்திருக்கின்ற

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

உண்மையை நாங்கள் கேட்டுத் தெரிந்திருக்கிறோம். அது போன்று இந்த அரசும் செய்து மொத்தமான வியாபாரத்தை அரசாங்கம் கையில் எடுக்க வேண்டும். அதுபோல, விற்பனை வரிகள் பலமுனை வரிகளுக்குப் பதிலாக ஒரே முனையிலே விவசாயப் பொருட்களுக்கு வாங்கவேண்டும். சகல பொருட்கள்மீதும் பல முனை வரிகள் போடப்பட்டிருப்பதால் விற்பனை வரியென்ற பெயராலே வியாபாரிகள் ஏகபோகத் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள், ஆகவே ஒரு முனை வரியாகப் போடவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, இதிலே லஞ்சம், ஊழலைத் தடுப்பதற்காக விற்பனை வரியிலே மாறுதலைச் செய்ய இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வருமானம் 1 லட்சத்திற்குட்பட்டவர்கள் கம்பவுண்டிங் செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பல முனை வரிகள் இருக்கிறபோது லஞ்சம் ஊழல் இல்லாமல் எப்படிப் போகும்? விற்பனை வரியைப் பொறுத்தமட்டில் ஓரளவிற்கு ஊழலைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால் பலமுனை வரியாக இருப்பதை ஒருமுனை வரியாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலவள வங்கிகளுக்கு 18 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு 145 லட்சம் ரூபாய் சர்க்கார் கொடுப்போம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பல நிலவள வங்கிகளைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகமாகக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு, அவையெல்லாம் வசூல் ஆகாமல் அவர்களுக்குத் திரும்பக் கடன் கொடுக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் பல நிலவள வங்கிகளில் பிரைமரி லேண்ட்டெவலப்மென்ட் பாங்குகள் கடன் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடன்களை அவர்கள் வறட்சி காரணமாகவும் கஷ்டம் காரணமாகவும் செலுத்த முடியவில்லை, அந்தக் கடன்களையெல்லாம் நீண்டகாலக் கடன்களாக மாற்ற வேண்டும். அப்படி மாற்றிவிட்டு புதிதாகக் கடன்கள் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை வங்கிகளுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்காகக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது, ஆனால் விவசாயிகளுடைய வருமானம் மாதம் 200க்குக் குறைந்து உள்ளவர்களில் கடன்களுக்கு தான் நிவாரணம் என்று சொல்லப்பட்டது, ஆகவே அந்தச் சட்டம் வந்ததே தவிர, முழுமையாக அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதிகாரிகள் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு அனுசரணையாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால் இருந்துகொண்டு கடன் ரத்து செய்யப் படுவேண்டுமென்று அவர்கள் மனுக் கொடுத்தால் கூட அந்த மனுக்களை, புரஷனாக்கும், பெண்டாட்டிக்கும் 10 ரூபாய் ஒரு நாளைக்கு வருமானம் வருகிறது. ஆகவே வருமானம் மாதத்திற்கு 200க்கு மேல் வருகிறது. கடன் நிவாரணம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை, அந்த மனுக்களைத் தள்ளிவிடக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் மாற்றியமைக்கக் கூடிய வகையில் மக்கள் கமிட்டி அமைத்து நிவாரணம்

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அந்தச் சட்டம் ஜூலை வரை இருந்தது. இப்போது ஜனவரி வரையிலும் நீடிக்கப் பட்டிருக்கிறது, இருந்தாலும் வருகிற ஜனவரியில் இந்தச் சட்டம் அவர்களமீது பாயும். ஆகவே இப்போதே அதைப்பற்றி எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி வைத்து விவாதித்து முறையான ஒரு நல்ல கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாசனத்திற்காக போன தடவை 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்தத் தடவை 24 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், எங்கள் பகுதியைப் போன்ற இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்கள் எல்லாம் வறட்சியான பகுதிகள். இப்போது உள்ள சர்க்கார் அண்டை மாநிலங்களுடன் நல்ல உறவைக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். கேரளம், மைசூர் ஆகிய மாநிலங்களோடு நல்ல உறவை வைத்துக் கொண்டு, காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும், அதைப் போலவே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் இருந்து வருகின்ற தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகிற அளவில் கீரியாறு, பம்பையாறு திட்டங்களையும் நிறைவேற்றவேண்டும். இதுபற்றிப் பல நேரங்களிலே சொல்லப்பட்டது என்றாலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை, இப்போதாவது அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறப்புச் சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்காக 4.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வறட்சி மிகுந்த பல இடங்களில் மழைக்காலங்களில் பெய்யக்கூடிய தண்ணீர் வீணாகச் சென்று சமுத்திரத்திலே விழுவதைத் தேக்கக் கண்மாய்களை அமைக்கலாம். கடந்த காலத்தில் இது சம்பந்தமாக என்ன கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்பட்டது என்றால், வறட்சி என்று அறிவிக்கப்பட்டு அந்த நேரத்தில் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் செலவழிக்கலாம், அப்படி இல்லாத காலத்தில் கட்டுபடியாகக்கூடிய திட்டமாக அது இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் 'அன்எக்னமிக்' திட்டம் என்று அதைத் தள்ளி விடுவார்கள். ஒரு டன்னுக்கு 3,000 ரூபாய்க்குமேல் செலவழிக்கக் கூடாது, அதற்கு மேல் எஸ்டிமேட் போட்டால் அன்எக்னமிக் என்று தள்ளிவிடுவார்கள். இப்படி இருக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும் இதைத் தருகிறோம். நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கின்ற வறட்சி போகின்றது, வேலை கிடைக்கிறது, மக்கள் வேறு ஜில்லாக்களுக்குப் போகாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படி வறட்சிப் பகுதிகளில் எல்லாவிதமான முன்னேற்றத்திற்கும் வேண்டிய பாசன வசதிகளை ஆராய்ந்து சுகல காரியங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக, வறட்சி பகுதிகளுக்காக என்று ஒரு வாரியத் தையாவது ஏற்படுத்தி அல்லது தனியாக ஒரு ஸ்தாபனத்தை

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

ஏற்படுத்த முன் வர வேண்டும். வீணாகப் போகின்ற தண்ணீரைத் தேக்க அணை என்று இல்லாவிட்டாலும் கண்மாய்கள் வெட்டி பாசன வசதி ஏற்படச் செய்தால் வேலைவாய்ப்பும் ஏற்படும். உணவு உற்பத்தியும் பெருகும், நாட்டுக்கு வேண்டிய செல்வமும் பெருகும். எனவே, இதைப்பற்றி ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறு வெட்டப் பணம் அதிகமாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதை அரசாங்கமே செய்து 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் செலவு செய்து போட்டால் 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். எனவே, அரசாங்கமே தனி ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி, வாட்டர் போர் செய்து கொடுத்து அதன்மேல் தண்ணீர்த் தீர்வையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று. ஏனென்றால், ஒரு ஏக்கருக்குக் கிணறு வெட்டுவது என்றால் 3,000 ரூபாய் ஆகும். பிறகு கரண்டி சார்ஜ் வேறு ஆகும். எனவே, அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்குச் சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்திலே ஒரு இடத்திலே கூட மின் இணைப்புக் கிடைப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்றால் கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் டைரக்டரிடம் அனுமதி வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த முறை வேண்டாம். இருக்கின்ற கிணறுகளுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், ஆயில் என்ஜின்களை வைத்துப் போடுகிறார்கள், கவலைகளை வைத்துப் போடுகிறார்கள். ஆனால் ஏழை மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், வசதி இருக்கின்றவர்கள் ஆயில் என்ஜின்களை வைத்து இறைத்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே, இருக்கின்ற கிணறுகளுக்குத் தடங்கல் இல்லாமல் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின் இணைப்புக்கு அதிகமான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக் கூடிய விஷயம். அப்படிச் செய்வதைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். அதோடு மின் சாரக் கட்டணத்தையும் குறைக்க வேண்டும். முன்பு மின் சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று போராட்டம் நடந்தது. மின் கட்டணத்தைக் கூட்டிவிட்டார்கள் என்று போராடியவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் அப்பொழுது எங்களோடு இருந்தார்கள். அவரே மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்த வரையில் 5 ரூபாய் என்று இருந்ததை 2½ ரூபாய் என்று மத்திருக்கிறாரே தவிர அறவே எடுக்கவில்லை. ஹார்ஸ் பவ் 2½ ரூபாய். இறைத்தாலும் இறைக்காவிட்டாலும்

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கொடுக்க வேண்டும். அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீட்டர் சார்ஜ் மாதம் 5 ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள். வருஷத்திற்கு 60 ரூபாய் ஆகிறது. அதையும் குறைக்க வேண்டும், மின் கட்டணத்தையும் குறைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே வாசுதேவநல்லூரில் ஆரம்பிக்கலாம். மற்றொரு இடம் எங்கேயாவது ஆரம்பிக்கலாம். அப்படி ஆரம்பித்தால் அங்கேயுள்ள கரும்பு விவசாயிகளுக்குப் பயன் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் 50,000 சிறு தொழிற் கூடங்கள் இருந்தாலும் பல தொழிற்கூடங்கள் மூடிக் கிடக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூடி இருக்கின்ற அந்தத் தொழிற்கூடங்களை எப்படித் திறக்கப் போகிறார்கள் என்ற விவரத்தையும் தெரிவித்தால் நல்லது. அவைகளை விரைவில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். இருக்கின்ற தொழில்கள் சீராக நடக்க ஆவன செய்வதோடு ஏன் மூடியிருக்கின்றன என்பதையும் ஆராய வேண்டும்.

கைவினைஞர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி முந்தைய அரசாங்கத்தில் பேசப்பட்டது. பேங்குகளில் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டு சந்தோஷமடைந்தேன். அதற்காக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள், 200 ரூபாய், 300 ரூபாய்க்கென்று மனுக்கள் வந்தன. அதிகாரிகள் மனுக்களைப் பெற்றார்களே தவிர, கடனை மக்கள் பெறவில்லை. ஒருவராவது கடன் பெறவில்லை. இப்பொழுதும் அம்மாதிரி போகக் கூடாது. பேங்கிலே கடன் வாங்கிக் கொடுத்தாவது, கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலமாவது இதைச் செய்ய யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறியை எடுத்துக் கொண்டால் 30,000 நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவு அமைப்புக்குள் கொண்டு வரத் திட்டமிட்டுள்ளதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை. உற்பத்தியான துணி தேக்கம், நூல் விலை உயர்வு என்பன போன்ற கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் சரி செய்து கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்கினால் நெசவாளர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் வேலை கிடைக்கும்.

அடுத்து அரிசனங்கள்—பழங்குடி மக்களுக்கு (மணியடிக்கப் பட்டது) நான் தலைவர் என்ற முறையில் இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

[1977 ஆகஸ்டு 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு 15 நிமிடங்கள் கொடுத்தாகி விட்டது. தயவு செய்து ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் 24 பேர்கள் பேச இருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஒரு நிமிஷத்திலே எப்படி முடிக்க முடியும் ?

அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்ட, கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள், அந்தப் பணத்தில் வீடு கட்டவே முடியாது. அவர்களுக்கு வீடுகளை இமாமாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். 4,010 வீடுகள் கட்ட இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு யூனியனுக்கு 3 குடியிருப்புக் கூட வராது. ஆகவே, அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கத் தாராளமாக மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுக்கு ரூ. 5,000 மானியம், இறந்தவர் குடும்பத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி கிணறு வெட்டும்போது சாகிறவரது குடும்பத்துக்கு குடும்பப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

1,100 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை அளிக்கப் போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மொத்தம் 30,000 ஆசிரியர்கள் வேலை இல்லாமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 20 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியும். அவர்களுக்கு வருஷப்படி கொடுக்கலாம். 10 வருஷமாக வேலை செய்தவர், அடுத்து வேலை செய்தவர் என்ற வகையில் வேலை கொடுங்கள். 1,100 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு என்பது போதாது. அப்படிக் கணக்குப் போட்டால், 100-க்கு 3 பேர்தான் என்று வருகிறது. ஆகவே, அதிகமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

வரலாற்றுச் சின்னங்களை, போற்றத்தக்கச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை வரவேற்கிறோம். அதே போல், எட்டயபுரத்தில் உள்ள பாரதியார் வீட்டைப் பொருட்காட்சியாக்க, முந்தைய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. வெளிநாட்டுக்காரர்கள் எங்கே பாரதியார் வீடு என்று கேட்டால், அது மூடிக் கிடக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பாதுகாத்து, நல்ல வரலாற்றுச் சின்னமாக ஆக்கி, பாரதியாருடைய பெயருக்கேற்ற வகையிலே நிலையான பொருட்காட்சி ஒன்றை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. சோ, அழகர்சாமி]

லான்ட் ஆர்மி என்று ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். முன்னாலே அது மாதிரி ஒன்று ஆரம்பித்து, எல்லோருக்கும் வேலையில்லாமல் போய்விட்டது. இப்பொழுது தாவது, சரியான முறையிலே ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். குறிப்பாக, ஐமீனை நம்பி பாழடைந்த, எட்டயாபுரம் போன்ற பகுதிகளிலே தொழிற்பயிற்சி நிலையங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கனரா பாங்கில், ரெக்ஸிங் டெப்பாஸிட்டில் மாதம் ரூ. 15 போட்டால், ரூ. 20,068, 25 வருடங்கள் பொறுத்துக் கிடைக்கும். ஆகவே, அரசாங்க ஊழியர்களிடம் பிடிக்க இருக்கும் ரூ. 15ஐ ரூ. 10 ஆகக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்வதோடு, இப்பொழுது சேர்ந்து இன்னும் 4 வருஷத்திலே ரிட்டையர் ஆகிறவர்களுக்கும் ரூ. 10,000 கிடைக்கும் வகையில் திட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ரூ. 15 மாதம் என்றால், 25 வருடங்கள் கழித்து ரூ. 20,000 ஆகிறது, பாங்குகளில். ஆகவே, அதைக் கவனிக்க வேண்டும். அதோடு, வெல்லத்திற்குப் போட்டுள்ள வரியை நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, தலைவர் நேரம் கொடுக்காததால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1977-78-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல ஒரு பட்டுஜெட்டாக இது அமைந்திருக்கிறது. இன்றைய தேவைகளை அனுசரித்தும், நாட்டிலே இன்றைக்கு நிலவுகின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளை கவனத்தில் கொண்டும் அந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைக்கும் வகையிலும், சமூகத்திலே எல்லாத் தரப்பினருக்கும் நீதி செய்யும் வகையிலும் இந்த பட்டுஜெட் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்வதிலே எனக்கு மெத்த மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

குறைந்த அளவுக்கு வரிகளை விதித்து, அதே நேரத்தில் "சமுதாயத்திற்குத் தேவையான மற்ற காரியங்களையும் நிறைவேற்றும் வகையில் பற்றாக்குறை பட்டுஜெட்டாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் தயார் செய்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் டால்டன் அவர்களுடைய தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பேராசிரியர் ஜான் மேனாடு கீன்ஸ் அவர்களுடைய தத்துவத்தைப் பொருளாக வைத்து, இந்த பட்டுஜெட்டை நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். குறைந்த அளவுக்கு வரி போட்டு எந்த பட்டுஜெட் நிர்ணயிக்கப்படுகிறதோ அந்த பட்டுஜெட்தான் சிறந்த பட்டுஜெட் என்ற ஒரு தத்துவம் டாக்டர் டால்டனுடைய தத்துவம்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

மாகும். அந்தத் தத்துவத்தினுடைய அடிப்படையில் இதை வரிகளே இல்லாத பட்ஜெட்டாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், துண்டு பட்ஜெட் வேண்டும், வளரும் நாடுகளுக்கு, வளரும் பொருளாதாரத்திற்குத் துண்டு பட்ஜெட்டேவை என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இன்றைக்கு ஒரு தனி அம்சமாக இது அமைந்திருக்கிறது. அதைக்கூட பெயருக்குச் சேர்த்துத் தயார் செய்திருப்பது நாட்டினுடைய இன்றைய தேவைக்கொப்ப இது அமைந்திருக்கிறது என்பது வெளிப்படை.

ஆனால், அதே நேரத்தில், சமுதாயத்தில் நாம் அதிகமான செலவினங்களை, பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டின் வாயிலாகச் செய்ய, பணத்தைச் செலவினங்களின் வாயிலாகப் பொருளாதாரத்தில் நாம் செலாவணிக்கு விட்டு, அப்படி செலவாணிக்குச் செல்வதன் வாயிலாக, பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள் அதனால் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அதிகமான முதலீடுகள், அதிகமான வருமானங்கள் இவைகளெல்லாம் ஏற்படும்போது, அது விலைவாசியை பிரைஸ் லைன் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கிறது, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவுகிறது என்பதை எல்லாம் கவனத்தில் வைத்துத்தான் நாம் பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எந்தப் பணத்தை நாம் செலாவணியில் விடுகிறோமோ, அந்தப் பணத்தை மீண்டும் ஓரளவு திரும்பப் பெற்றால்தான், பிரைஸ் லைன் விலை நிர்ணயம் — விலை வாகியை நாம் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற தத்துவத்தை கவனத்தில் கொண்டு பட்ஜெட்டை—நிதிநிலை அறிக்கையை— தயார் செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த பட்ஜெட்டின் வாயிலாக, சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத்தில் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள், ஏற்படும் நிலை என்ன என்பதை, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் துறையினரிடம் சரியாக விளக்கம் கேட்டுத் தயாரித்திருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அப்படி அவர்கள் துறையினரிடம் விளக்கம் கேட்டு, தயார் செய்திருப்பார்களானால் அதற்கான விளக்கத்தை இங்கே வைத்திருக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். அதை வைத்திருக்கவில்லை. வைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த 2 நிலைமைகளிலே நல்ல விளைவுகளும் ஏற்படுகின்றன. தீய விளைவுகளும் ஏற்படுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து நாம் நிதி நிலை அறிக்கையையும், வரி விதிப்பு முறைகளையும், அதே நேரத்தில் வரிக்கான கொள்கையையும் வகுத்துக் கொள்வது நன்றாக இருக்கும். அதற்கான விரிவான திட்டங்களை ஆய்வுரையை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நடத்தியிருக்கிறார்களா என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே விலைவாசி குறைய வேண்டுமென்று நாம் சொல்லும்போது இதை யும் நாம் கவனத்தில் கொண்டால்தான் விலையைக் குறைக்க நமக்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2]

[திரு. எம். ஏ. ஷத்தீப்]

இந்த பட்ஜெட்டிலே கூட மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பண வீக்கம் என்று சொல்லக்கூடிய அந்தத் தீய விளைவு பொருளாதாரத்திலே தலைதூக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இதற்கு இந்த மாநிலத்தில் மட்டும் நாம் நம்முடைய காரியங்களினால் தடுத்து விட முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது. அது அகில இந்திய அளவிலே செய்யக்கூடிய காரியம் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அது உண்மைதான். ஆனால் அகில இந்திய அளவில் இத்தகைய பண வீக்கத்தையும், பொருளாதாரச் சீர்கேடுகளையும் விலைவாசி உயர்வையும் தடுக்க வேண்டுமென்று கொன்னால், அகில இந்திய அளவில் ஒரு கோ-ஆப்டினைஷன் கமிட்டி, ஒருங்கிணைப்பு கமிட்டி மாதிரி, மாநிலங்களையும், மத்திய அரசாங்கமும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அது அவ்வப்போது பொருளாதார விளைவுகளை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் ஃபிஸ்கல் பாலிசியையும், மற்ற வரிவிதிப்புக் கொள்கையையும் நிர்ணயித்துக் கொள்வது நம்முடைய மாநிலத்திற்கும், மற்ற மாநிலங்களுக்கும் — இந்தியா பூராவும் பயன் உடையதாக இருக்கும் என்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் கொண்டு அதை National Development Council போன்ற கூட்டங்களில் எடுத்துச் சொல்லி, மற்ற மாநிலங்களின் ஒப்புதலையும், மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலையும் பெற இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் ஏழாவது நிதிக் கமிஷன் நியமித்திருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலம் தங்களுடைய உரிமைகளை பெறப் போகிறது என்பதை இப்போதே நாம் கவனத்தில் வைத்து செயல்பட வேண்டும். சென்ற ஆறு நிதிக் கமிஷன்களின் பாதகங்களை நீனைவிலே கொண்டு அவைகள் எல்லாம் ஏற்படாவண்ணம் இப்போது ஏற்பட்டு வருகிற வளர்ச்சியைக் கவனத்தில் கொண்டு எந்த அளவுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது, எந்த அளவு வளர்ச்சிக் திட்டங்களுக்கு நிதி தேவைப்படுகிறது என்பதை ஆய்வு செய்து அதை முறையாக அந்த கமிஷனிடத்தில் வற்புறுத்தி, முயற்சிகள் எடுப்பதற்கு ஏதுவாக, நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற எல்லாத் துறைகளுக்கும் தாக்கீது அனுப்பி அவைகளினுடைய ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் பெற்று, இப்போதிருந்து தயார் நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்று அரசினைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த முக்கியமான கருத்தினிடையே இங்கு வேறு சில கருத்துக்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாண்புமிகு ஜனதா கட்சித் தலைவர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள், “ மத்திய ஆட்சி உங்களைக் கண்காணித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று நான் எச்சரிக்கிறேன் ” என்று பேசினார்கள். இந்தப் பேச்சு அவ்வளவு வரவேற்கத்தக்க பேச்சாக இருக்காது. அவர்கள் அதை நல்ல எண்ணத்திலேதான் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

[நுண்பகல் 12-00]

ஆனால் அரசியல் சட்டம் வரையறுத்து இருக்கிற நம்முடைய அதிகாரங்களையும் கண்காணித்து, நம்மீது நடவடிக்கைகளை எடுக்காத அளவிற்கு, நீங்கள் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்ற கருத்தில் அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன், அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, சென்ற காலத்தில் இருந்த இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இப்போது இருக்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு தலைமையமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களின் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, மத்தியில் எந்தக் கட்சி ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, தமிழ் நாடு மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் இருக்கும் எந்த மாநிலமும் எத்தகைய தவறான தலையீடுகளையும் ஒருக்காலும் ஒத்துக்கொள்ளாது, இதிலே கட்சி வேறுபாடு கிடையாது, இதிலே தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற 4½ கோடி மக்களும், இந்த ஆட்சிக்கு ஆதரவாக எழுந்து நிற்பார்கள் என்பதை மாத்திரம் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள். அவர்களுடைய பேச்சை நான்கூடப் பார்த்தேன். 'Not only the Centre must be strong but also the State must be strong.' என்று அவர்கள் மிக நல்ல முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தவறான முறையில் மாநில ஆட்சியின் விவகாரங்களில் தலையிடமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய பேச்சுக்கு இந்த அவரின் வாயிலாக நான் மாண்புமிகு தலைமையமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு, அதை மனப்பூர்வமாகவும் வரவேற்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மதுவிலக்கைப் பற்றி திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கும் கருத்துக்கு, தமிழ் நாட்டு மக்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் இருக்கும் 60 கோடி மக்களும் தங்களுடைய நல் உணர்ச்சியையும் நன்றி உணர்வையும் தெரிவிப்பார்கள். நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கு பொறுப்புள்ள உறுப்பினன் என்ற முறையில் தமிழ் நாட்டின் சார்பாக இந்த அவை மூலம் நானும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியில் மதுவிலக்கைப் பற்றி பேசும்போது தந்த விளக்கங்கள், மதுவிலக்கை அவர்கள் தீவிரமாக அமல் நடத்த மேற்கொள்ள இருக்கும் நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றில் அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் சார்பாகப் பேசும் போது தமிழ் மக்களின் உணர்வினை நன்றாகப் பிரதிபலித்து இருக்கிறார்கள் அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இந்தக் கருத்துக்களை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவித்தால் மட்டும் போதாது. என்னுடைய தொகுதி மக்களுக்காகவும் நான் சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதைச் சொல்ல வாவிட்டால் நான் இந்த பொது விவாதத்தில் கலந்து கொண்டது முழுமை பெறுது என்று கருதுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் கமண்டல் ஆறு என்று ஒன்று இருக்கிறது. இதில் ரூ. 3.35 கோடி செலவில் நிறைவேற்ற ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது; அதற்கான அனுமதியும் வழங்கப்பட்டு இருப்பதற்கான நான் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இங்கே காவிரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காவிரி நீர் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும், திருச்சி மாவட்டத்திற்கும் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மையாகும். அதே நேரத்தில் என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஓடும் ஒரே ஆறு பாலாறுதான். அந்தப் பாலாற்றில் தண்ணீர் கண்ணால் பார்க்க முடியாது. உணரத்தான் முடியும். நிலத்தடி நீர்தான் அங்கே இருக்கிறது. வாய்க்கால் கரையோரம் உள்ள நிலத்தடி நீரை எடுத்துத்தான் நாம் இப்போது பல பகுதிகளுக்குக் குடிநீர் கொடுத்து வருகிறோம். அந்தக் கால்வாயில் புல்லூர் என்ற பகுதியில் அதிகமாக மழை காலங்களில் நீர் வருகிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்ட வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாகக் கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு அது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. பல அமைச்சர்கள் வந்து அதைப் பார்வையிட்டு இருக்கிறார்கள். பார்வையிட்ட அமைச்சர்கள் எல்லாம் இங்கே வீற்றிருக்கிறார்கள். சீப் இன்ஜினியர் கூட வந்து பார்த்திருக்கிறார். அந்தப் புல்லூர் திட்டம் என்னுடைய தொகுதியில்கூட அல்ல. என்னுடைய தொகுதிக்கு எடுத்தாற்போல் வருகிறது. என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு என்பதால் அந்தப் புல்லூர்த் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் ஆண்டியப்பனூர் திட்டத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் அதை பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்களாக இருந்த திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களும், சாதிக் பாட்சா அவர்களும் வந்து பார்த்து இருக்கிறார்கள். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற நிதி நிலை அறிக்கையில் வழிவகை செய்து இருக்கிறார்கள். அது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட திட்டமாக இருந்தும் இதுவரையில் பிரிவினாரின் இன்வஸ்டிகேஷன் என்று சொல்லுகிறார்களே அந்த நிலைக் கட்டத்தப்படாத நிலையில் உள்ள திட்டமாக அது இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற நடவடிக்கை மேற்கொண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லக்ஷ்மி]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

அடுத்ததாக, ஆலங்காயம் பெரிய ஏரியைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரூ. 98 இலட்சம் செலவில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற பட்ஜெட் ப்ரோவிஷன் செய்து இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்தத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அது எங்களுக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஆலங்காயம் பெரிய ஏரித் திட்டத்தையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலங்காயத்தில் வெள்ளைக்குட்டை காணுது என்ற திட்டம் இருக்கிறது. அது நீண்டகாலமாக காணாத திட்டமாகவே இருந்து வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தைக் காணும் திட்டமாக ஆற்றும் ஆற்றல் நம்முடைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகையால் அதைக் காணும் திட்டமாக மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் பற்றி பல நல்ல திட்டங்களை இந்த பட்ஜெட் உரையிலே காண்கிறோம். ஆலங்காயத்தின் சந்தனத் தைலத் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். ஜவ்வாது மலையில், மாநிலத்தில் கிடைக்கின்ற சந்தன மரத்தில் 80 சதவீதம் கிடைக்கின்றது. இந்தச் சந்தன மரத்தை வைத்துக் கொண்டு சந்தனத் தைலம், சந்தன சோப் மற்றும் மணமுள்ள பொருள்கள் ஏற்று மதிக்கான பொருள்களைச் செய்யலாம். மேலும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கவும் இது வழி செய்யும். தவிரவும், இந்த மலையில் கிடைக்கும் சந்தன மரங்கள் கள்ளக் கடத்தலால் போய் விடுகின்றது. ரூ. 3 கோடி அளவுக்கு இந்த சந்தன மரங்கள் வருமானத்தைக் கொடுக்கிறது என்றால், 27 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தனக் கட்டைகள் கடத்தப்படுகிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. பத்திரிக்கையிலும் போடுகிறார்கள். இதற்கு எந்தவிதமான முடிவும் இதுவரை ஏற்படவில்லை. அட்டாசியில் ஒரு சந்தனத் தைலத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இந்தக் கள்ளக்கடத்தலையும் தடுக்க முடியும். ஆகவே, ஒரு சந்தனத் தைலத் தொழிற்சாலையை ஆலங்காயம் பகுதியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். மணமுள்ள காரியம்—ஆகவே, தயவு செய்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 18 பேர்கள் பேச வேண்டும். 15 நிமிடங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்; தயவு செய்து முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லக்ஷ்மி : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2]

(திரு. சம். ஏ. கத்திப்]

வாணிக்யபாடி தோல் தொழிற்சாலைக்கு புகழ் பெற்ற ஒரு இடமாகும். ஆங்கே ஒரு ஃபினிஷிங் யூனிடை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான்காண்டுகளுக்கு முன் ரூ. 100 கோடிக்கு தோல் பொருள்கள் ஏற்றுமதியாயிற்று. இன்றைக்கு ரூ. 400 கோடி என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அதிலேயும் 90 சதவீதம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியாகிறது. இங்கே ஒரு ஃபினிஷிங் யூனிட்டை ஏற்படுத்த, மத்தியிலே இருப்பவர்கள் என்ன காரணத்தாலோ, இத் தொழிற்சாலை இங்கே ஏற்படா வண்ணம் தொந்தரவு செய்து வருகிறார்கள். இரண்டு முறை தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். அதற்கு “பாலோ ஆப் ஆக்ஷன்” எடுத்து அங்கே ஒரு ஃபினிஷிங் யூனிட்டை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆம்பூரில் ஒரு “ஷூ” —செருப்புத் தைக்கும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அத் தொழிற்சாலையையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆம்பூர்-பேரமைப்பட்டு சாலையில் ஒரு பாலம் தேவையாக இருக்கின்றது. ஆம்பூருக்கு பக்கத்தில் பாலாறு ஓடுகிறது. ஆற்றில் வெள்ளம் வந்தால், வாகனங்கள் ஆற்றைக் கடக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆம்பூருக்கு அந்தப் பக்கத்தில் தான் தொழிற்சாலைகள் பல இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தப் பாலத்தை அமைப்பதற்கு ஆம்பூரை பேரமைப்பட்டு, குடியாத்தத் தோடு இணைக்கின்ற நெடுஞ்சாஸ்திரில் பாலம் அமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி அமைச்சரிடம் நான் ஏற்கெனவே ஒரு மனுக்கூட கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல, ஆலங்காயம் திருப்பத்தூர் வழித்தடம் ஒன்று வேப்பம்பட்டு, வள்ளிப்பட்டு, பொன்னேரி வழியாக ஏற்படுத்தி அப்பகுதி மக்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாகவும் மாண்புமிகு அமைச்சரிடம் ஒரு மனு கொடுத்தேன். இது வரை நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று அந்த வழித்தடத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

மொத்தத்தில், இது ஒரு நல்ல பட்டுஜெட், வரவேற்கத்தக்க பட்டுஜெட், இருந்தாலும், நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல நல்ல பாராட்டத்தக்க பட்டுஜெட்டாக இருந்தாலும் சிறுபான்மை மக்களுக்கு வழிவகைகள் செய்திருந்தால் பரிபூரணமாக இருந்திருக்கும். சிறுபான்மை மக்களைப் பற்றி நான்

[திரு. எம். ஏ. வத்திப்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் அடுத்தடுத்து வருகிற
ஆமாண்டுகளில் பேசிக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று
கேட்டுக் கொண்டு, அப்போது மற்ற கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன் என்று கூறி, இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று அமர்
கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனிப் பேசவிருக்கிற உறுப்
பினர்கள் தங்கள் உரையை ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் முடிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சௌந்திரராஜன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே,
இந்த மாமன்றத்தில் மதிப்புக்குரிய நிதியமைச்சர் வைத்துள்ள
நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்
பதற்காக உங்கள் முன்னாலே நிற்கின்றேன்.

இன்றைய தினம், மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த
மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை இந்த நாட்டி
விருக்கிற ஏழை பாட்டாளி மக்களுடைய உணர்வுகளை எல்லாம்
பிரதிபலிக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை
முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி நமது மாண்புமிகு பேரா
சிரியர் குறிப்பிடுகிறபோது, இதில் உப்பு இல்லை, எனவே சப்
என்று இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12-10)

அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, ஏற்கனவே முன்
பிரந்த ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் இந்த நாட்டை நோயாளியாக்கி
விட்டதன் விளைவாகத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உப்பு
இல்லாத அறிக்கையாக, ஒரு மாமருந்து தருகிற நேரத்தில்,
உப்பற்ற பத்தியம் வைப்பது போல் நிதிநிலை அறிக்கையைத்
தயாரித்து அந்த வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சப் என்றிருக்
கிறது என்று கூறிக் கொள்வது தவறாக இருக்க முடியாது என்று
கருதுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு மாமருந்தாக இந்த
நாட்டுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமிதத்துடன் தெரிவித்
துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஜனாதிபதி
ஆட்சி பற்றியும் அந்த நேரத்தில் நடைபெற்ற கொடுமைகள்
பற்றியும் கூறினார்கள். உள்ளபடியே அந்தக் கருத்துக்களை நான்
ஓத்துக்கொள்கிற நேரத்தில் இன்றைய தினம் நான் அவர்களிடம்

1977 ஆகஸ்டு 2 [திரு. கே. சௌந்திரராஜன்]

தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இன்றையதினம் பேசுகிறபோது பேராசிரியர் அவர்கள் எந்த உணர்வுகளைக் குறிப்பிட்டார்களோ அந்த உணர்வுகளின் அடிப்படையில் கடந்த காலத்தில் இருந்த ஆட்சியில் எந்தெந்த அளவில் இந்த நாட்டில் கொடுமைகள் நடைபெற்றிருந்தன என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் உள்ளபடியே நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன்.

காரணம், பேராசிரியர் அவர்களோடு நீண்ட காலம், நான் இளைஞனாக இருந்தபோதே, உறவோடு பழகியவன்; அவர்களுடைய வீர உரைகளை எல்லாம் பல நேரங்களில் கேட்டு மகிழ்ந்தவன் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நேப்பியர் பூங்காவில் பேசும்போது ஒரு கருத்தை அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பேசுகிற போது தெளிவாகச் சொன்னார்கள். “நான் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களை தலைவனாக ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன். வேண்டுமானால் தளபதியாக ஏற்றுக் கொள்வேன்”, என்று வீர உரையாற்றினார். அந்த அளவிற்கு வீரத்திற்குப் பேர்போன பேராசிரியர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது இந்த நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். சொல்லப்போனால் என் தொகுதியில் திருச்சி க்ளைவ் ஹாஸ்டலில் மிகக் கொடுமையான ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அங்கே பத்து பதினைந்து வயது பாலகர்கள் இளம் சிறார்கள், இளம் தளிர்கள், நான்கு சுவர்களின் மத்தியில் அடைக்கப்பட்டு காவல் துறையினரால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு அவர்கள் ரத்தம் கொட்டப்பட்டது அந்த ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்றது. அதை பேராசிரியர் அவர்கள், வீர உரை ஆற்றுகிறவர்கள், கண்டித்திருப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக இந்த நேரத்தில் ஜனாதிபதி ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்ததைக் கண்டிக்கும் அந்த உணர்வைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று கூறலாம். ஆனால் ஏனோ பேராசிரியர் அதைப் பெறவில்லை என்பதற்காக வருந்துகிறேன். அந்த வகையில் அவர்கள் ஆட்சி இருந்திருந்தால் அதை வரவேற்றிருக்கக்கூட முடியும், அவற்றையெல்லாம் செய்ய அவர்கள் தவறிவிட்டார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன காரணத்தால் நான் இப்போதாவது விளக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். “தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு தலைவராக நான் கலைஞரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; அவரை விட நான் வயதானவன் என்று சொன்னேன். இப்போதும் அதே நிலைதான். தனிப்பட்ட முறையில்—இன்டிவிடுவல் கப்பாஸ்ட்டியில்—அது; ஆனால் கட்சி என்ற முறையில் அவரைத் தலைவராக, தளபதியாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன் கட்சிக்குள், மறுக்கவில்லை” என்று அந்தக் கூட்டத் திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். அது ஒரு பெரிய பிரச்சினை அல்ல.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

இரண்டாவதாக, க்ளைவ் ஹாஸ்டலில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி. அதுகுறித்து திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசால் விசாரணைக் கமிஷன் ஏற்பாடு செய்து அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கை அரசாங்கத்தினிடத்திலும் பொது மக்களிடத்திலும் இன்றைக்கும் இருக்கிறது.

அதேபோல் எமர்ஜென்ஸி காலத்தில் நடைபெற்ற அக்கிரமங்களுக்கெல்லாம் விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கிற அளவிற்கு எல்லா அக்கிரமங்களுக்கும் விசாரணைக் கமிஷன் வைக்க இந்த அரசு முன் வருமானால் அது வரவேற்கத்தக்கது.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், திருச்சி க்ளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவம் குறித்து குப்பண்ணன் அறிக்கை மீது கடந்த கால அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. கே. சௌந்திரராஜன் : க்ளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவத்தை வரலாற்று சம்பவத்தோடு குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டுமானால் நான் உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஜாலியன்வாலாபாக் நிகழ்ச்சி நாம் வரலாற்றில் படித்த நிகழ்ச்சி. அப்போது நான் இளைஞனாக இருந்தபோது நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி அது.

ஆனால் க்ளைவ் ஹாஸ்டலில் நான்கு சுவர்களுக்குள் மாணவர்கள் அடைக்கப்பட்டு ரத்தம் சொட்ட சொட்ட அடிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி அப்போது இருந்த ஆட்சியில்தான் நடைபெற்றது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படி செய்தவர்கள் இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் ஜனாதிபதி ஆட்சியில் நடைபெற்ற கொடுமைகளைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்றும் அதை கண்டிக்க வேண்டும் என்றும் கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் முன்னால் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெற்ற நேரத்தில் ஏன் இவர்கள் ஊமையாக இருந்துவிட்டார்கள் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பிக்கும்போது, இக்கட்டான நிலையில் தான் இந்த அறிக்கையை தயாரித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைத் தான் நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்பே தனது கடைசிக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களைப்பற்றிய உணர்வுகளை அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உணர்வினைத்தான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு

[1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. கே. சௌந்திரராஜன்]

பேசிய பாரத பிரதமர் தேசாய் அவர்களும், பலமான மாநில அரசுகள் இருந்தால் தான், மத்தியில் பலமான மத்திய அரசு இருக்க முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் இன்றைக்கு எல்லா தரப்புகளிலிருந்தும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த உணர்வுகளை ஏற்றுக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் இந்த அரசு செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்து, இங்கு பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் விரும்பினாலும் துணைத்தலைவர் அவர்கள் முடிக்க வேண்டும் என்று மணியடிக்கின்ற காரணத்தால், எனது தொகுதியிலுள்ள சில விஷயங்களை மட்டும் இங்கு கூறி விடை பெறுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி திருச்சி 2-வது தொகுதியாகும். இங்கே அகில உலகத்தில் எங்குமில்லாத அளவுக்கு ஒரு நரக பூமி இருக்கிறது. அண்டுகொண்டான் பகுதி என்கின்ற அந்தப் பகுதியில், நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் அங்கு சாலை வசதி கிடையாது. போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. ஒளி விளக்கு வசதி கிடையாது. தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ஒரு நரக பூமியாக இருக்கிறது. திருச்சியின் மையப் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட ஒரு இடம் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி கவனிக்கின்றவர்கள் இதுவரை யாரும் இல்லை. இனிப்பாவது அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் திருச்சி நகரத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு இதற்குப் பரிகாரம் தேடித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி நகரத்தைப் பொறுத்தளவில், பீடித் தொழிலைச் செய்கின்றவர்கள் ஏராளமான போகன் இருக்கின்றார்கள். இதில் எத்தனை வயதுள்ளவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் 3 வயது குழந்தை முதல் 90 வயதுள்ள சிழி வரை ஒரு குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் ஈடுபடுகிறார்கள். இவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வேலை செய்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், இன்னநேரம் என்றில்லாமல் இரவு நடு நியிலும் பீடி சுற்றிக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய குடும்ப வாழ்க்கை அமைந்திருக்கிறது. ஒரு வேளை சோற்றுக்கா 20 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் எவ்வளவோ கூலிச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருந்தும் கூட அவைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் செயல்படாததின் காரணமாக, பெரிய முதலாளிகள் தான் மேலும் மேலும் கொழுத்து வருகிறார்களே தவிர கூலி வேலை செய்கின்றவர்கள் என்றைக்கும் இப்படிப்பட்ட கஷ்டநிலைமையில் தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. சௌந்திரராஜன்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால், பீடி அதிபர்களும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் என்னைச்சந்தித்தார்கள். மீண்டும் 4-ம் தேதி இது பற்றி பேச இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சௌந்திரராஜன் : அடுத்து, திருச்சியில் ஒரு சாராய தொழிற்சாலை இருக்கிறது. இதிலிருந்து வருகின்ற சாராய நன்றத்திற்கு நிரந்தரமாக திருச்சி நகரம் ஆளாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது ஆகவே இதைப் போக்குவதற்கு ஒரு நிரந்தர பரிகாரத்தை தேடித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மேலும், திருச்சியில், குடிநீர் வாரியத்தின் சார்பாக வடிகால், குடிநீர் இணைப்புத் தருகின்ற பல சாலைகளிலும் தோண்டப்பட்டு குழிகளும் குட்டைகளும் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் நகராட்சி மன்றத்திடம் ஒப்படைக்காமல் இருப்பதின் காரணமாக சாலைகள் சீர்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்தக் குறையைப் போக்குகின்ற அளவில் குடிநீர் வாரியம் விரைந்து செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு வேண்டுகோள், இந்த நாட்டில் ஏழை எளிய மக்கள் பிழைப்பதற்கு வழியில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நல்ல முறையில் தொழிலைப் பயின்று கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்ற முறையில் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்கள் தொழிற் பயிற்சி பெற்றுக் கொள்ளுகிற முறையில் தொழில் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் ஒவ்வொரு தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியை உருவாக்கி தொழிற் பயிற்சிப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், அவர்களாகவே சொந்த முறையில் தொழிலை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதையும் கூறி, அதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்த நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கண்டிப்பாக 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஏறக்குறைய இன்னும் 20 பேர்களுக்கு மேல் பேச வேண்டியிருப்பதால், கண்டிப்பாக ஒவ்வொருவரும் 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. கே. செளந்திரராஜன்]

திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால் : இந்த மன்றத்தின் துணை தலைவர் அவர்களே, 1977-78ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மன்றத்திற்கு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அறிக்கையிலே கிராம மக்களின், நலத்தைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நகர்ப் புறமக்களின் நல்வாழ்வைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

என்னுடைய தொகுதி தியாகராயநகர் தொகுதி, அது சென்னை நகரத்தைச் சேர்ந்தது. அதிலே 7 மாநகர வட்டாரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் மிகச் சிறப்பாக 113வது வட்டம், வட பழனி ஆகும். அந்த இடம் கிராமத்தைப்போல் தோற்றம் அளிக்கும்; அது மாநகராட்சியின் பகுதிக்குள் இருந்தாலும் மின் வசதி இல்லை. சுகரதார வசதி மிகவும் குறைவு; குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை; பாதாள சாக்கடை வசதியும் இல்லை; நல்ல சாலைகள் இல்லை, அந்தச் சாலைகளுக்கு விளக்குகளும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நகர்ப் புறத் தொகுதிகளுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சற்றும் கவனம் செலுத்தப்படாமல் இருக்கிறது.

மேலும், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே நீதிபதிகளைப்பற்றி எவ்வித கவனமும் செலுத்தவில்லை. தமிழகத்திலே வேலை செய்கின்ற நீதிபதிகள் எல்லோருக்கும், இதர மாநிலங்களிலே உள்ள சம்பளமோ, ஊதியமோ அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட வில்லை என்பதை மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே நீதிபதிகளுக்கு வழங்கும் ஊதியம், இதர மாநிலங்களிலுள்ள, மற்றும் அடுத்த மாநிலங்களான கேரளா, கர்நாடகம், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களிலே உள்ள நீதிபதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஊதியத்தைவிட மிகக் குறைவாக இருக்கிறது.

அதைத் தவிர, பிற மாவட்டங்களிலிருந்து சென்னைக்கு மாற்றலாகி வரும் நீதிபதிகளுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. மாவட்ட நீதிபதிகள், உதவி நீதிபதிகள், டிஸ்ட்ரிக்ட் அண்டு செஷன்ஸ் ஜட்ஜ், சப்-ஜட்ஜ் அதாவது துணை நீதிபதிகள், பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அதாவது முதல் வகுப்பு குற்றவியல்நீதிபதிகள் செகன்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அதாவது இரண்டாவது வகுப்பு குற்றவியல் நீதிபதிகள் போன்றவர்களுக்கு மாவட்டங்களை பொறுத்தவரையில் அரசு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. மாவட்ட நீதிபதிகளின் வீடுகள் அங்கே பெரிய பெரிய அரண்மனைகளைப் போல உள்ளன. அனால், அவர்கள் சென்னைக்கு மாற்றலாகி வந்தால், எந்தவிதமான வீட்டு வசதியும் இல்லை. அங்கே நீதிபதிபதிகளுக்கு என்று தனி குடியிருப்பும் அவர்கள் சென்னைக்கு மாற்றலாகி வந்தால் அவர்களுக்கு அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோலர் பிரியாரிடி கொடுத்து வீடுகள் அளிப்பதில்லை. ஆனால், ஜ. ஏ. எஸ். ஆபீசர், ஐ. பி. எஸ். ஆபீசர் போன்றவர்களுக்கு

[திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்] (1977 ஆகஸ்டு 2)

அவர்கள் சென்னைக்கு மாற்றலாகி வந்தால், அவர்களுக்கு முறைக்குத் தவறாக அக்காமடேஷன் கனட்ரோலர் அவர்களால் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன,

முதல் வகுப்பு மாவட்ட நீதிபதிகளுக்கும், சப்மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கும் மாவட்டங்களில் அவர்கள் வீடுகளில் வேலை செய்வதற்காக 2 பியூன்கள் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு வீடுகளிலுள்ள அரசு சம்பந்தப்பட்ட ரிகார்டுகளை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும், மற்றும் சொந்த அலுவல்களையும் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் சென்னைக்கு அவர்கள் வந்தவுடன் சிவில் சைடில் வேலை பார்க்கும் நீதிபதிகளுக்கு எந்த விதமான பியூன்களும் அளிக்கப்படவில்லை. குற்ற இயல் நீதிபதிகள், மெட்ரோபாலிடன் மாஜிஸ்ட்ரேட் வேலை பார்க்கும் நீதிபதிகளுக்கு காவல் துறையிலிருந்து காவலர்கள் வீட்டு ஆர்டர்லிகளாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த போலீஸ்துர்டர்லிகள் நீதிபதிகளுடைய வீட்டுக்கு வேலைக்கு வராவிட்டால் நீதிபதிகளால் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் நீதித் துறையில் பணியாற்றவில்லை. இப்படிப்பட்ட அவல நிலையை மாற்றி நீதிபதிகள் வீட்டில் வேலை செய்யவும், உதவியாக இருக்கவும் பியூன்களை அளித்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே குற்ற இயல் நீதிபதிகள் 20 பேர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் 20 பேருக்கும் நீதிமன்றங்கள் கிடை யாது. சென்னை எழும்பூரில் குற்ற இயல் நீதிபதி தாழ்வாரத்தில் கோர்ட்டை அமைத்து வழக்குகளை விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு ஓய்வு எடுக்க அறை கிடை யாது. எப்.ஓ.எல். பிளஷ் அவுட் வசதிகள் கிடை யாது; குடிதண்ணீர் வசதி கிடை யாது. சைதாப்பேட்டையில் வக்கீல்கள் சங்கத்தின் அறையை எடுத்து ஒரு நீதிபதி தன்னுடைய நீதிமன்றமாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருக்கும் எந்தவித வசதியும் இல்லை. தலைநகரிலேயே இந்த மாதிரி நீதிமன்றங்கள் புறக்கணிக்கப்படக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையை போக்க சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) நன்றி. வணக்கம்.

திரு. மு. ரெ. கோவேந்தன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைக்கு எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கும் முன்பாக என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து, சட்டமன்றத்திற்கு வர வாய்ப்பளித்த தமிழக முதல்வர் பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் என்னை இம் மாமன்றத்திற்கு அனுப்பிய பேரர்வுரணித் தொகுதி வாக்காளப்

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்]

பெருமக்களுக்கும் குறிப்பாகத் தாய்குலத்திற்கும் எனது பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது கன்னிப் பேச்சைத் தொடங்குகின்றேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவுக்கரசர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் கொண்டு வந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த நாட்டு மக்கள் மனங்குளிரக் கூடிய நல்ல பல திட்டங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக—அரிசன, பழங்குடி மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கட்டணமில்லாக் கல்வி, கிராமப்புற வீட்டு வசதிகளை மேம்படுத்தும் திட்டம், கிராமப் புறங்களை இணைக்கும் சாலை வசதித் திட்டம், மினவர் குடும்பங்களுக்குச் சேமநலநிதி, கிராமப்புற மக்களுக்கு நடமாடும் மருந்தகங்கள், கிராமப்புறங்களில் நிலப்படை அமைத்தல், உயிரிழக்கும் மினவர் குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 நிதி உதவி அளித்தல், கிராமப்புறங்களில் 10,000 சிறுதொழில்கள் தொடங்குவது, அதன் மூலம் 50,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்தல், கிராமப்புறங்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குதல், கிராமங்களில் சிறு பேருந்துகள் (மினி பஸ்) விடுதல் ஆகியவற்றிற்கும், பாசனக் கட்டணத்தை ஏக்கருக்கு ரூ. 12-லிருந்து 10 ஆகக் குறைத்தும், இரண்டாவது வகைப் பாசனங்களுக்கு ரூ. 10-லிருந்து ரூ. 8 ஆக குறைத்ததற்கும், பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட தீர்வை குறித்து விரிவாக ஆய்வு நடத்த 'பரிந்துரைக்குழு' ஒன்று அமைக்க முடிவு செய்துள்ளதற்கும், மினகாய், நிலக்கடலை போன்ற பயிர்களுக்குள்ள தனித் தீர்வையை நீக்கியதற்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாய மக்கள் காவிரித் தண்ணீர் வராததால் அவர்கள் அடைந்த மனவேதனையும், திகிலும் சொல்ல முடியாத ஒன்றாகும். இந்த நிலையை நன்கறிந்த நமது தமிழக முதல்வர் பொன்மனச் செம்மல், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிக விரைவாக - இடைக்காலக் காவிரி நீர் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றி, தஞ்சை திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயக் குடும்பங்களையும் அதே நேரத்தில் தமிழக மக்களையும் வாழ வைத்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், காவிரி நீர் ஒப்பந்தத்தை விரைவாக நிறைவேற்றித் தருமாறும் வேண்டுகிறேன்.

பேராலுரணித் தொகுதியில் உள்ள சி.எம்.பி. வாய்க்கால்கள் ஏரிகள், குளங்கள் அனைத்தும் பழுது பார்க்கப்படாமலும், தூர் எடுக்காமலும் உள்ளன. அவைகளை எல்லாம் பழுது பார்த்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் பாசனத்திற்கு நிலநீரை வெளியில் கொணரும் திட்டத்தில் பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்ச் செலவில் 'நிலநீர்த் திட்டக் கோட்டத்தால்' வெட்டப்பட்ட பல பாசனக் கிணறுகள் வெட்டப்பட்ட நிலையிலேயே பம்பு அறைகள் கட்டப்பட்டு எந்தவிதமான பயனும்

[திரு. மு. ரெ. கோவேந்தன்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்கு மின்சார மோட்டார் இணைப்புக் கொடுத்துப் பாசனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12:30).

பேராலுரணித் தொகுதியில் பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்ச் செலவில் குடிநீருக்காகத் தோண்டப்பட்ட ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளில் கை பம்பு பொருத்தப்பட்டு அவையனைத்தும் இதுவரை சீர்செய்யப்பட்டாமல் குடி தண்ணீருக்காகப் பல கிராமங்களில் அவதிப்படுகிறார்கள். அத்துடன் மேல்நிலை நீர்த்தொட்டி கட்டப் பட்டு குடிநீர் கிடைத்து வந்த ஆவணம், அம்மையாண்டி, அலிவலம் போன்ற பல கிராமங்களில் குழாய் இணைப்புகள் பழுதடைந்து சுமார் ஆறுமாத காலமாகியும் இன்றுவரை பழுது பார்க்கப்படவில்லை. இதனால் அப்பகுதி மக்கள் குடிநீருக்கு மிகுந்த அவதிக் குள்ளாகி இருக்கின்றனர். ஆகவே, அவற்றை உடனடியாகச் சீர் செய்து குடிநீர் கிடைக்க ஆவன செய்வதோடு கை பம்புகள் பொருத்தப்பட்ட அனைத்து ஆழ்க்குழாய்கள் கிணறுகளுக்கும் மேல்நிலை நீர்த் தொட்டி கட்டி குடிநீர் வசதி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுகிறேன். மேலும், ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் 'மோட்டார் மெகானிக்' ஒருவரை நியமனம் செய்து உடனுக்குடன் பழுது பார்த்துக் கொடுக்கச் செய்வது மிகவும் அவசியமாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட்டு வந்த திருவோணம் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த அகம்பைமருத்துவமனை சுமார் 2 ஆண்டுகளாக இயங்காமலிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அம்மருத்துவமனை இயங்க ஆவன செய்யுமாறு வேண்டுகிறேன். அத்துடன் பேராலுரணியில் உள்ள அரசு மருத்துவமனை, பெருமகனூரில் உள்ள அரசு மருத்துவமனை, சிருவாவிடுதி அழகியநாயகிபுரத்தில் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆகியவற்றிற்குத் தேவையான மருந்துகள் அளித்து நல்ல நிலையில் இயங்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். மேலும் நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவுகள் 24 வட்டாரங்களில் தொடங்கப்படுவதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை ஆரம்பத்திலேயே பேராலுரணி சேதுபாவா சத்திரம் வட்டாரங்களிலும் செயல்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆணையர்களுக்கு வழங்கியுள்ள 'ஜீப்' புகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் பெட்ரோல் அளவு போதாமல் அவர்கள் கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்ல முடியவில்லை. இதை ஒரு காரணமாகச் சொல்லி அலுவலக வேலையுடன் இருந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே தற்போது கொடுக்கப்படும் பெட்ரோல் அளவை இருமடங்காக வழங்கி கிராமப் பகுதிகளில் திட்டங்கள் செவ்வனே நடைபெற ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. மு. ரெ. கோவேந்தன்]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள பொதுநிதியிலிருந்து செலவு செய்வதில் உள்ள கட்டுப்பாடுகளை நீக்கி, குடிதண்ணீர், சாலை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்படும் செலவினங்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அனுமதி போதுமானது என்று ஆணை வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற மக்களுக்காக 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட இருக்கிறது என்ற இனிக்கும் செய்தி, கிராமப்புற மக்களின் தேவையறிந்து நிலையறிந்து தெரிவிக்கப்பட்டதாகும். அதற்கு எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு சுமார் 5 லட்சம் மக்கள் வாழுகின்ற பேராலூரணித் தொகுதியின் மையமான பேராலூரணி நகரத்தில் ஒரு ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடமும் (மார்க்கட்டிங் கமிட்டி) தேங்காய் எண்ணெய் பிழியும் தொழிற்சாலையும், கடலை எண்ணெய் பிழியும் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகக் கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் அடிக்கடி நாட்டுப் படகு விசைப் படகுத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இதுவரையில் அவர்களது பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்க எந்த ஒரு ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் கடலில் வலை விரித்துவிட்டு வந்து விடுகிறார்கள். அச்சமயத்தில் விசைப் படகு அப்பகுதியில் சென்று நாட்டுப் படகுக்காரர்களுடைய வலையை அறுத்துச் சென்று விடுகிறது. வலையோ ரூ. 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் பெறுமானமுள்ளது. வலையை இழந்த மீனவர் குடும்பங்கள் அடையும் வேதனை சொல்லி முடியாது. இதனால் நாட்டுப் படகுக் காரர்களுக்கும் விசைப் படகுக்காரர்களுக்கும் கலவரங்கள் ஏற்பட்டு பல கொலைகள் கூட நடந்திருக்கின்றன. ஆகவே இந்த அரசு அவர்களது பிரச்சனைகளைப் பரிவோடு கவனித்து விசைப் படகு நாட்டுப் படகு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க அரசியல் தலைவர்கள், அரசு அதிகாரிகளைக் கொண்ட குழு அமைத்து நிரந்தர தீர்வு காண வேண்டுகிறேன். அத்துடன் அரசுக்கு அந்நியச் செலவானியை ஈட்டித் தருகின்ற இரூல்மீன் மீது உள்ள விற்பனை வரியை ரத்து செய்து மீனவ மக்களை வாழவைக்க வேண்டுகிறேன்.

நூறுாண்டுகளுக்கு மேலாக போக்குவரத்துள்ள பேராலூரணித் தொகுதியின் மிக முக்கியமான அடியிற்கண்ட சாலைகளின் குறுக்கே உயர்மட்டப் பாலங்கள் கட்டித்தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன் :—

(1) காலகம்—ஆலுடையார்கோவில் சாலை பூனைகுத்தி ஆற்றில் (கி.மீ. 17-6இல்) சுமார் ரூபாய் 5.5 லட்சம் செலவில் ஒரு பாலமும் ;

(2) மேற்படி சாலையில் குரட்டுர் ஆற்றில் (கி.மீ. 10-2 இல்) சுமார் ரூ. 9 லட்சம் மதிப்பீட்டில் ஒரு பாலமும் ;

[திரு. மு. ரெ. சோவேந்தன்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

(3) மேற்படி சாலையில் கண்ணமுடயார் ஆற்றில் (கி.மீ. 10-6இல்) சுமார் ரூ. 4 லட்சம் மதிப்பீட்டில் ஒரு பாலமும்;

(4) பெருமகனூர்—அத்தானி சாலையில் முடியனாற்றில் (6.8 கி.மீ.) சுமார் 5 லட்ச மதிப்பீட்டில் ஒரு பாலமும்;

(5) ஒட்டங்காடு—ஆயிங்குடிச் சாலையில் அம்புலியாற்றில் (கி.மீ. 24.4ல்) சுமார் ரூ. 4 லட்ச மதிப்பீட்டில் ஒரு பாலமும் நடப்பு நிதியாண்டில்—இரண்டாம் பகுதித் திட்டத்தில் (Part II Scheme) கட்டித்தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடியிற்கண்ட தடங்களில் தமிழ்நாடு அரசு விரைவுப் பேருந்துகளை விடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்:—

1. பேராலூரணி—சென்னை வழி: புதுக்கோட்டை, திருச்சி.
2. பேராலூரணி—சென்னை வழி: தஞ்சை, திருப்பாப்புவியூர்.
3. பேராலூரணி—மதுரை வழி: அறந்தாங்கி, காரைக்குடி.
4. பேராலூரணி—பழனி வழி: புதுக்கோட்டை, திண்டுக்கல்.

பேராலூரணித் தொகுதியில் சென்னை—சன்னியாகுமரி நெடுஞ் சாலைக்கருகில் வங்காளக்குடாக் கடல் ஓரத்தில் சரபேந்திர ராசன் பட்டினம் கிராமத்தில் தஞ்சை மன்னரால் 1814ல் கட்டப் பட்டுள்ள—இதுவரையில் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் வந்து பார்த்து செல்கின்ற 'மனோரா' என்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நினைவுச் சின்னத்தைச் சுற்றுலா இடமாக அறிவித்துப் பயணிகள் தங்கும் விடுதி, பூங்கா போன்றவற்றை அமைத்துத் தருமாறு வேண்டுகிறேன். அத்துடன் அப்பகுதி மீனவர்கள் பயன்பெறுகிற வகையில் ஒரு 'கலங்கரை' விளக்கம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுகிறேன்.

சுற்றுலாத்துறை தங்கும் விடுதிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்கு கட்டணச் சலுகை (Concession) அளிக்க மாறு வேண்டுகிறேன்.

பேராலூரணி ஆத்தானூரில் வீரமகாளியம்மன் கோயில் தேவஸ்தானம் இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலுக்குச் சொந்தமான தரிசாகக் கிடந்த நிலத்தில் ஏழை விவசாயிகள் தென்னை பயிரிட்டு காய்க்கும் நிலைக்குக் கொண்டுவந்தவுடன் கோயில் நிர்வாகத்தினர் அந்தத் தென்னை மரங்களின் மகசூலை ஏலம் விட்டு விடுகிறார்கள். அதனால் தென்னை பயிரிட்டு காய்க்க வைத்த ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆகவே, கோயில் நிலங்களில் பயிரிட்டு காய்க்கும் தென்னை மரங்

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. மு. ரெ. கோவேந்தன்]

களை நெடுஞ்சாலைத்துறை தென்னை ஒன்றுக்கு ரூ. 4 என்ற விகிதத்தில் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுப்பதுபோல் விவசாயிகளிடமே குத்தகைக்குக் கொடுத்து அவர்களை வாழ வைக்கும்படி வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பட்டுக்கோட்டை, ஆலங்குடி, அறந்தாங்கி ஆகிய தொகுதிகளின் மையமாக பேராலூரணித் தொகுதி இருக்கிறது. இந்த நான்கு தொகுதிகளிலும் சுமார் 20 லட்சம் மக்கள் வசிக்கிறார்கள். இப் பகுதியில் கல்லூரி இல்லாதது ஒரு பெரும் குறையாக உள்ளது. இந்த நிலையைப் போக்க பேராலூரணித் தொகுதியில் ஒரு கலைக்கல்லூரி இந்த நடப்பு நிதியாண்டில் ஏற்படுத்தித் தருமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ரெ. கோவேந்தன் : வரும் கல்வியாண்டிலிருந்து, மருத்துவக் கல்லூரி, பெறியியல் கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி, பட்ட மேற்படிப்பு ஆகியவற்றிற்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது மதிப்பெண்கள் அடிப்படையில் மட்டுமல்லாது கிராமப்புறங்களிலுள்ள கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயின்று வரும் மாணவர்களுக்கு என்று தனி மதிப்பெண் அளித்து அதன் அடிப்படையிலும் தேர்ந்தெடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீ. சின்னையா அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

*திரு. வீ. சின்னையா : மதிப்பிற்குரிய மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும் பொழுது அவசரம் அவசரமாக அள்ளித் தெளித்ததைப்போல இது காணப்படுகிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது நாட்டு மக்களுக்கும், நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கும் உகந்ததாக இல்லை என்பது எனக்குத் தெளிவாகப் புரிகிறது. ஆகவே, இந்த மாமன்றத்தில் கூறுபவர்களெல்லாம், எங்கே தொழில் வளம் இருக்கிறதோ அவர்களும் தொழில் வளம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், காவிரி நீர் எங்கெங்கு ஓடுகிறதோ அங்கெல்லாம் காவிரி நீர்ப் பற்றாக்குறை என்று சொல்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் வறட்சிப் பிரதேசமாகக் காட்சியளிக்கிறது என்பது யாருக்கும் தெரியாமலில்லை. ஆகவே, சிறிது காலத்தில் அது பாலைவனமாக மாறப்போகிறது என்ற உறுதியான

[திரு. வீ. சின்னையா]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

நிலைமை ஏற்படப்போகிறது. ஆகவே, இப்பொழுது வேளாண்மையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள விவசாயிகள் ஏதோ ஆழக்கிணறுகளை எடுத்து அதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் பார்க்கிறார்கள். அங்கு உற்பத்தியான பொருட்களை நல்ல கட்டுப்படியான விலைக்கு விற்பது கிடையாது. உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடையாது காலாகாலத்திலே, உற்பத்தியாகும் நேரத்திலே ஒரு விலையும் உற்பத்தி முடிந்த பிறகு தலைமீழான ஒரு விலையுமாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையிலேயே கட்டுப்படியான விலை கிடைக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல இப்பொழுது அந்த ஊரிலே நிலவள வங்கிகள் இருக்கின்றன. நிலவள வங்கிகளில் போய் நாம் கேட்டால் 420 அடிக்கு அப்பாலுள்ள கிணறுகளுக்கு, ஆழக்கிணறுகளுக்குப் பணம் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மாற வேண்டும். பணக்காரர்கள் ஆழப்படுத்திக் கொள்கிறார்களே தவிர மற்ற சிறு விவசாயிகள் ஆழப்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே அந்த நிலை மாற வேண்டும். எந்த நிலமானாலும் கடன் கொடுக்க வேண்டும், அடி வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது.

அதைப்போல இங்குள்ள விவசாயிகள் காலாகாலத்திலே வெள்ளாமை செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் கேரளாவிலிருந்து வந்து கால்நடை அத்தனையையும் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் உழ வேண்டுமென்றால் புதிதாக மாடுகள் வாங்க வேண்டுமென்றால் விலையும் சரியாக இல்லை. 100 ரூபாய் பெறக் கூடியதை 500 ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். எதற்காக அங்கே வாங்கிச் செல்கிறார்கள் என்றால் அடித்து மாமிசத்தை வற்றல் செய்து அந்தப் பொருளை வெளிநாடுகளுக்கு பதப்படுத்தி அனுப்புகிறார்கள். அந்த மாதிரி செய்யும்போது வருவாய் அதிகமாகக் கிடைப்பதால் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே சிறிது காலத்திற்குள்ளாக மாடேயில்லாமல், கால்நடையே இல்லாமல் போகும் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

மேலும் பாசனத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோமானால், புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டாக இருந்த காலத்தில், அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில் தொண்டமான் கால்வாய் என்று வெட்டப் பட்டது. ஆனால், அந்தக் கால்வாய் வெட்டப்படுவது தடைப்

1977 ஆகஸ்டு 2]

[திரு. வி. சின்னையா]

பட்டு, வெட்டாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மீண்டும் அந்தக் கால்வாயை வெட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், அங்குள்ள ஏழை, எளிய பழங்குடி மக்களுக்கு குடியிருப்புக்காகக் கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள், கடன் வாங்கிக் கட்ட முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொகையை அவர்களுக்கு மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். முன்னால், அரிசன மக்களுக்கு, பழங்குடி மக்களுக்கு, இனமாக வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் மீண்டும் இனமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு இலவசக் கல்வித் திட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதை ஆதரிக்கிறோம். அது உண்மையிலே வரவேற்கத்தக்கதுதான் என்றாலும் அங்குள்ள அரிசன மக்கள் வேலையில்லாமல் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் காரணமாக, விதியிலே திரிவதைப் பார்ப்பதற்கு வேதனையாக இருக்கிறது. வைத்திருந்த ஆடு, மாடு, இதர பொருள்கள் அத்தனையும் விற்று, தாய் தந்தையர் தன் மகனைப் படிக்க வைக்கிறார்கள். படித்த பிறகு வேலைக்குப் போவான், மறுவாழ்வு கிடைக்கும் என்று கருதிப் படிக்க வைக்கிறார்கள். ஆனால், வேலையில்லாத நிலையில் அவர்கள் பெரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தயவு செய்து அரிசன மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தின் மூலம் முதலிடம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக, விவசாயிகள், நெசவாளர்கள், தொழிலாளர்கள், மீனவர், அரிசன மக்கள், நகர்ப்புற மக்கள், கிராம மக்கள் ஆகியவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்யும் வகையில் அதிகமாகப் பணத்தை ஒதுக்கி, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்திருப்பது பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும். மக்களின் நலனைப் பாதுகாக்கின்ற நல்ல பல திட்டங்களை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறார்கள். கல்விக்காக ரூ. 13.3 கோடி ஒதுக்கியுள்ளார்கள். புதிய கல்வி முறை திட்டங்களுக்காக ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கியுள்ளார்கள். 1,100 புதிய ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு வழிவகை செய்யும் முறையில் நிதி

[திரு. தி. அன்பழகன்]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதால், பயிற்சி முடிந்து, வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் திண்டாடுகின்ற பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கின்ற வகையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்திருப்பது பாராட்ட வேண்டிய விஷயமாகும்.

இந்த அரசு விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் விவசாயத் திட்டத்திற்காகவும் பாசனத் திட்டத்திற்காகவும் 1977-78-ல் ரூ. 24.7 கோடியாக உயர்த்தியிருப்பதும், 7 புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் 35,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும் என்று கூறியிருப்பதும், சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்காகவும், ஏரி குளங்களைத் தூர் வாரி சீரமைக்க ரூ. 4.7 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும்.

1976-77-ம் ஆண்டு வணிகப் பயிர்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட தனித் தீர்வை வசூலிக்கப்படாமலிருக்கவும், அது வசூலிக்கப்பட மாட்டாது என்றும் வணிகப் பயிருக்கு விதிக்கப்பட்ட தனித் தீர்வை ஏக்கருக்கு ரூ. 20 என்பது ரூ. 15 ஆகக் குறைத்தும் புகையிலை, மிளகாய், பாசனப் பருத்தி, பாசன நிலக்கடலை ஆகிய பயிர்களின் மீதான தீர்வையை, ஏக்கருக்கு ரூ. 12.5 என்ற அளவில் உள்ள தீர்வையை அறவே நீக்கிவிட முடிவு செய்து அல்லல்படும் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை தரும் வகையிலே அமைத்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராம மின்வசதித் திட்டத்தின் கீழ் 30 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புத் தரும் என்பதையும், நிலத்தடி நீரைப் பாதுகாப்பதற்கும், அதன் பயனை முறைப் படுத்துவதற்கும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிற நேரத்தில் சிறு சிறு அணைகள், ஏரிகள் மூலம் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து விவசாயத்திற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று.

உழைப்பு ஒன்றையே மூலதனமாகக் கொண்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் புதிய அரசிடம் பல சலுகைகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள். நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை தீவிரமாக செம்மையாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினையான குடிநீர் வசதிக்கு 55 ஆயிரம் குடியிருப்புக்களில் குடிநீர் வசதி அளிப்பதற்கு விரிவான திட்டங்கள் தீட்டி, அதற்காக 6.65 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கின்ற நேரத்தில் கிடைக்கின்ற தண்ணீரை அல்லலுறும் கிராம மக்களுக்கு வழங்குவதற்கான திட்டங்களைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்துவது மூலம் நன்மை செய்து தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறித் துணியைக் கொள்முதல் செய்வதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

1977 ஆகஸ்டு 2]

[திரு. தி. அன்பழகன்]

சிறு வணிகர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கும் முறையில் ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக விற்பனை உள்ளவர்களுக்கு ஒட்டு மொத்த கணிப்பு முறை கொண்டு வரப்படும் என்பதை ஆதரிக்கிறேன். வெல்லத்திற்கு ஒரு முனை வரியிலிருந்து பல முனை வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் சிறு விவசாயிகள், வியாபாரிகள் ஆகியவர்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படும். இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் 4 லட்சத்து பத்தாயிரம் பேர்கள் பயன் பெறுவர். இது பாராட்ட வேண்டிய விஷயமாகும். எனது தொகுதியான நாட்டிராம்பள்ளி மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட தொகுதியாகும். எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும், குடிநீர் வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. என் தொகுதியில் பாலாற்றுக்குக் குறுக்கே புல்லூர் பகுதியில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிய வரிகள் எதையும் போடாமல் சமுதாயத்தில் அனைத்துப் பகுதி மக்களுக்கும் பல்வேறு சலுகைகள், நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுள்ள இந்த புரட்சி நிதிநிலை அறிக்கையை வர வேற்றுப் பாராட்டி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. உச்சி : பேரவைத்துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி நான் என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்வதற்கு முன்னால், என்னுடைய தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், என்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கும் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் நீலகிரி மலைப்பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கும் காரணத்தால், வெளிநாட்டிலுள்ள மக்களை உள் பூர்வமாக கவர்ச்சிகரமாக இழுக்கும் சக்தி வாய்ந்த ராணி என்றழைக்கப்படுகின்ற மலைப் பகுதி, நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக தன்னுடைய அழகை இழந்து வருகிறது. காரணம் வளம் மிகுந்த பகுதியிலேயுள்ள சோலைகள் அழிக்கப்பட்டு, தேயிலையைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஆனால் தேயிலையைச் சாகுபடி செய்தால் என்ன என்று கேட்டால், அதற்குப் பதிலாக பக்கத்திலே கிராமத்திலே உள்ள மற்ற காட்டுப் பகுதிகளில் யூகலிட்டஸ்—கற்பூர மரங்களைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இந்த கற்பூர மரங்களை வளர்ப்பதை விட்டு, அங்கே தேயிலையைப் பயிரிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் தேயிலைத் தோட்டங்களையே நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தேயிலை விலை ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்து கொண்டே போகிறது. விலை குறைந்தால் உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம் என்று கூட நினைக்கலாம். விலை குறைவதைப் பற்றி சந்தோஷம்தான். அதே நேரத்தில் உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்து வருவதற்கும் விலை குறைவதனால்

[திரு. கே. உச்சி]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

அந்த தொழில் நாளடைவில் நசிந்து விடும் என்பதாலே அதை நம்பி வாழும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பட்டினி கிடக்கும் நிலை உருவாகும் என்பதை இந்த அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து உரங்கள் விலை கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. உற்பத்திச் செய்ய தேவையான உரங்களின் விலை ஒவ்வாரு நாளும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இதர செலவுகளும் உற்பத்தி செலவுகளும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன.

(பிரப்பகல் 12-50)

அப்படி வருவதால் உருளைக்கிழங்கு நாளடைவில் நசிந்துபோய் விடுகிறது. ஆகையால் உருளைக்கிழங்கு உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க உரத்தின் விலையையும் கணிசமான அளவிற்குக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்வதோடு, பூச்சி மருந்தின் விலையையும் கணிசமாகக் குறைக்க வேண்டும் அல்லது மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மலைப்பகுதியில் பாதைகள் வசதி மிகவும் குறைவு. அந்தப் பாதைகளை—ஹில் எரியா டெவலப்மென்ட்—மலை வாழ் பகுதி மேம்பாடு திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொண்டு, கடந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் பல பாதைகளைச் செப்பணிட்டு சீர்செய்து வந்து இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் சில பாதைகள் இன்னும் சரிசெய்யப்படவில்லை. அந்தப் பகுதியில் உள்ள கிராம மக்களுக்கு இதனால் பஸ் வசதி, ஜீப் வசதி போன்றவை கிடைக்கவில்லை. அதனால் பேருந்துகளும் வர இயலவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பாதைகளைச் செப்பணிட்டுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக நீலகிரி மாவட்டத்தின் முக்கியமான தேவையைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதகைப் பகுதியில் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியம் தான் இருக்கிறது. உதகைப் பகுதி ஒன்றியம்தான் தமிழகத்திலே 2-வது மிகப் பெரிய ஒன்றியம் என்று கருதுகிறேன். அது மிகப் பெரிய ஒன்றியமாக இருப்பதாலும், மலைப் பகுதியாக இருப்பதாலும் அந்த ஒன்றியத்தில் நடக்கும் வேலைகளைச் சென்று பார்வையிடவும், மேற்பார்வை செய்யவும் அதிகாரிகளுக்கு சரிவர இயலவில்லை. ஒரு ஒன்றியத்திற்கு ஒரு ஜீப் தான் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதற்குக் கூட பெட்ரோல் சிலிங் வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகையால் சரிவர பணிகளைக் கவனிக்க இயலவில்லை. ஆகவே, உதகை ஒன்றியத்தை இரண்டு ஒன்றியங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி பிரிக்கிற காலத்தில் உதகை ஒன்றியம் என்றும், குந்தா ஒன்றியம் என்றும் பெயரிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. கே. உச்சி]

குடிநீர்த் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில், குக்குச்சி என்ற இடத்தில் குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற்ற 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பே திட்டம் தீட்டப்பட்டு கிட்டத்தட்ட 80,000க்கு மேற்பட்ட குழாய்கள் வாங்கப் பெற்று அங்கே கொண்டு வந்து போடப்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் அங்கே இன்னும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊக்கத்துரை என்ற இடத்தில் உள்ள சுகாதார நிலையம் மிகவும் கீழ்த்தரமான நிலையில் இருக்கிறது. அது ஒன்றியத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. போதிய நிதி வசதி இல்லாததால் அது அப்படி இருக்கிறது. அதனை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் ஒரு காட்டாறு ஓடுகிறது. அதில் அடிக்கடி தண்ணீர் அதிகமாக வருகிறது. ஆகவே, அந்தக் காட்டாற்றைக் கடக்க ஒரு சாலையும், பாலமும் வேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கா. ந. சண்முகம் : இந்த மாமன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் நானெல்லாம் நின்று ஒரு உறுப்பினராக உரையாற்றுவதற்கு காரணமான பேரறிஞர் அண்ணாவின் நாமத்தைச் சொல்லி புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என் இதயங்கனிந்த நன்றியைச் சொல்லி லால்சுடி மக்களுக்கும் என் நன்றியை இந்தப் பேரவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நடப்பு ஆண்டுக்கான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றும் இல்லை, ஒன்றும் இல்லை என்று கூறுகின்ற எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் எங்களது புரட்சித் தலைவரின் தளபதிகளின் முன்னவரும் அவையின் முன்னவரும் நிதி அமைச்சருமான நாஞ்சிலார் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால்தான் தங்களுடைய துயர் துடைக்கப்படும் என்று எண்ணிய என்னுடைய தொகுதி மக்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. ஏனென்றால் என்னுடைய தொகுதியில் பெருமளவில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற திட்டங்களை மனதாரப் பாராட்டித்தான் ஆக வேண்டும் ஏனென்றால் நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பாக திராட்சை, கரும்பு வாழை, தென்னை, வெற்றிலை, மஞ்சள் ஆகியவற்றிற்கு உண்டான தீர்வை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாயாக இருந்ததை 15 ரூபாயாகவும், குறைந்த காலப் பயிர்களுக்குத் தனித் தீர்வையை அதாவது ஏக்கருக்கு 135 ரூபாய் என்ற அளவில் உள்ள தீர்வையை அறவே

[திரு. கா. ந. சண்முகம்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

விட்டு விடுவது என்று அறிவித்து இருப்பதும் விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும். கரைமேல் பிறந்து, கண்ணீரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மீனவ நண்பர்களுக்கென அறிவித்திருக்கின்ற திட்டம் எங்களது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேல் கொண்டுள்ள பற்றுதலை இந்த நாடே போற்றுகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் ஏழைப் புலவருக்கு 75 ரூபாய் மாத உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கின்ற திட்டமும், “விழுந்தால் வீட்டுக்கு விழாவிட்டால் நாட்டுக்கு” என்ற அண்ணாவின் கொள்கைக்கு ஏற்ப வருகின்ற பரிசு சீட்டுத் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்கள் புரட்சிகரமான திட்டங்களாகும். எங்களது தொகுதியில் உள்ள கிராமங்களில் எதிர்பாராத விதமாக தீப்பிடித்துக்கொண்டால், திருச்சியிலிருந்தோ, திருவரங்கத்திலிருந்தோ தான் தீயணைப்புப் படையினர் வந்து தீ அணைக்க வேண்டும். அவர்கள் வருவதற்குள்ளாக தீ பரவி மேலும் பெரிதும் சேதம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே, எனது தொகுதியின் மையமான லால்குடியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியின் இன்னொரு பகுதியான புள்ளம்பாடி, முழுமையாக கிராமம் சூழ்ந்த பகுதியாகும். இங்குள்ள பல கிராமங்கள் சாலை வசதி குன்றியும், மருத்துவ உதவி இன்றியும், குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமலும் இருக்கின்றன. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கிராமப் புறச் சாலைகள் அமைக்கும் திட்டத்திற்கு ஒரு தொகையை ஒதுக்கியிருக்கின்றனர். கிராமப்புறங்களில் போக்குவரத்து வசதிகளை மேம்படுத்துவதும், பொருத்தமான இடங்களில் சிறு பேருந்துகளைப் பயன்படுத்தி அவற்றைப்பெறுக்குவதும் இந்த அரசினுடைய கொள்கையாகும். என்று அறிவித்திருப்பது கிராமப் புற மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒரு விஷயமாகும். குறிப்பாக, நடப்பாண்டில், கிராமப்புறச் சாலை அமைப்புத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கிய ஒதுக்கீட்டை விட 60 லட்சம் ரூபாய் அதிகப்படுத்தியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மருத்துவ வசதியின்றி பெருமளவில் கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பட்ஜெட்டில் கூறப்பட்டு அதற்கான சில திட்டங்கள் — குறிப்பாக 5,000 மக்களுக்கு ஒரு சிறு சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. நமது நாட்டின் முதுகெலும்பாய் விளங்குகின்ற கிராமப் புற மக்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற திட்டமாகும்.

எங்களது பகுதியில் விவசாயம் தான் மக்களின் முக்கியத் தொழிலாகும். ஆனாலும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சரியான பாசன வசதியின்றி தவிக்கின்றனர். பொதுவாக எங்களது பகுதிகளில் பாசன வாய்க்கால்களான பங்குனி பெருவளை, அய்யன் வாய்க்கால் போன்ற வாய்க்கால்களின் தலைப்பு வாத்ததலையில்

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. கா. ந. சண்முகம்]

இருக்கின்றது. இந்த மூன்று வாய்க்கால்களின் தலைப்பு சரியில்லாததாலும் பங்குனி வாய்க்காலின் தலைப்பு அடைபட்டிருப்பதாலும் தண்ணீர் சரிவர பாசனத்திற்கேற்ப கிடைப்பதில்லை. எனவே இந்த வாய்க்கால்களின் தலைப்பை செம்மைப்படுத்துவதால் எங்கள் பகுதியில் ஏராளமான விவசாயிகள் பயன்பெறுகின்ற காரணத்தால் அரசு இதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதி விவசாயிகளில் பெரும் பகுதியினர் குத்தகை நிலம் நடுபவர்களே அதிகம் உள்ளனர். எங்கள் பகுதிக்கு சரியான பாசன வசதியின்மையால் சரிவர விவசாயம் செய்யாமல் அன்றாட வாழ்க்கையில் குடும்பத்தை நடத்திச் செல்லக் கூட வழி இல்லாமல் இருக்கின்ற விவசாயிகளிடம் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் குத்தகையை உடனடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்று கெடுபிடி செய்வதாக, குறிப்பாக அன்பிலுக்கு அருகில் இருக்கின்ற அரியூர் செங்கரையூர் கிராமத்தில் இருக்கின்ற நிலப் பிரபுக்கள் விவசாயிகளுக்கு வக்கீல் நோட்டீஸ் விட்டிருக்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கின்றனர். துன்பச் சூழலில் உழல்கின்ற அந்த விவசாயிகளுக்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று.

எங்களது பகுதியில் இருக்கின்ற டால்மியா கிமென்ட் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவருகின்ற புகையால் ஏறத்தாழ 1,000 ஏக்கர்களில் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் ஏற்கெனவே, அந்தப் புகையை ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் கொண்டு சென்று விடுவதற்கான திட்டம் ஒன்று இருந்தது. ஆனால் அத்திட்டத்தை இன்னும் அமுல் படுத்தாமல் இருப்பதால் 1,000 ஏக்கர் வெள்ளாமை பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே அரசு இதற்கு ஆவன செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 1974 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பல கோரிக்கைகளை வைத்துப் பொது வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இதற்கு முன்பிருந்த தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கே. ராஜ்ராம் அவர்கள் பரிந்துரையின் பேரில் உத்திரப் பிரதேசத்தின் அடிப்படையில் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு அவர்களை வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிடும்படி கேட்டுக்கொண்டார். உத்திரப் பிரதேசத்தில் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன சலுகை வழங்கப்பட்டதோ அதே போல் தமிழ் நாட்டிலும் எல்லாத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் பொருந்தும் என்று அமைச்சர் கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டனர். இந்த ஒப்பந்தத்தை எல்லா சர்க்கரை முதலாளிகளும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். இதன் பயனாக எல்லாப் சலுகைகளும் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

[திரு. கா. ந. சண்முகம்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

குறிப்பாக, எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளிலும் ஓய்வுக்கால ஊதியம் 15 நாட்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் காட்டூர் கோத்தாரி சர்க்கரை நிறுவனத்தில் மட்டும் 7 நாட்களுக்கு வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இதை எதிர்த்து சர்க்கரை ஆலையில் வேலை செய்த கே. சிங்காரவேல் என்பவர் 15 நாட்களுக்கான ஓய்வு கால ஊதியம் தரவேண்டும் என்று மில் முதலாளிமேல் லேபர் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்து லேபர் கோர்ட்டிலும் 15 நாட்களுக்கான ஓய்வு கால ஊதியம் தரவேண்டும் என்று உத்திரவு போடப்பட்டுள்ளது. அந்த உத்திரவு போடப்பட்டு 1½ ஆண்டு ஆகியும் இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதனால் நமது அரசு உடனடியாக இதில் நேரடி தொடர்பு கொண்டு 1975 ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதத்திலிருந்து ஓய்வு கால ஊதியம் வழங்கி தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றபோது கூகூர் கிராமத்தில் ஒரு கொலை நடந்தது. அந்தக் கொலையில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆதாரம் இல்லை என்று அதிகாரிகள் அதை அப்படியே விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த வழக்கில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்து தண்டனை வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி நல்ல பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கின்ற எங்களது புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சிக்காலம் பொற்காலமாக அமையும் என்பதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நற்சான்று என்று கூறி வாய்ப்பளித்த பேரவைத்துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் ஒரு சாதாரண பட்ஜெட் என்பதை ஒருசில திட்டங்களை மேற்கோள் காட்டி, குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பனைவெல்லம், நாட்டு சர்க்கரை போன்றவைகள் மீது வரி விதிப்பு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பனை வெல்லம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்கள் பல லட்சம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களை பாதுகாக்கும் வகையிலே இந்தத் திட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

1 77 ஆகஸ்டு 2] [திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

[பிற்பகல் 1-00]

விவசாயிகள் தனியாரிடம் வாங்கிய கடன் அசலைக் கொடுத்தால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். விவசாய வங்கி நில அடமான வங்கி மூலமாக விவசாயிகள் வாங்கிய கடனை வட்டி சேர்த்து அசலுக்கு மேல் வசூல் செய்கிறார்கள். அதில் குறிப்பாக மாடுகள் பம்பு செட்டு அனைத்தையும் ஐப்தி செய்கிறார்கள். 3 வருட காலமாகப் பருவ மழை பொய்த்ததன் விளைவாக அவதிப் படும் நிலையில் விவசாயிகள் உள்ளார்கள். அதற்கு இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். சமுதாயத்தில் நலிந்த சுமார் 1,000 பெண்களுக்கு ரூ. 150 மானியத் தொகை கொடுத்து, டைப் அடித்தல் முதலிய தொழிற்பயிற்சி அளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை மிக மிகக் குறைவு. இதேபோல் தையல் தொழில், பழ வகைகள் பதப்படுத்துதல் முதலிய பல தொழில்களுக்கும் இந்த வசதி விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். மாணியத் தொகை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்பது மிக மிகக் குறைவு. நிதிநிலை அறிக்கையில் மதுரையில் உயர்நீதி மன்றம் அமைக்கக் கோரியதையும், அநேக சிவில் கேஸ்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பைசல் ஆகாமல் இருப்பதையும் நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எதுவும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

கிராமங்களுக்கு மருத்துவ சுகாதார வசதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு இருப்பதை அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டபடியாவது கிராமத்தில் வசதி செய்து அரசு கொடுக்குமா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கிராம வளர்ச்சித் துறையைக் கண்காணித்துச் சபை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகரத்திலும் சுகாதார வசதிகள் கவனிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக மதுரையிலும் வடிகால் கழிவு நீர்த் தேக்கம் முதலிய சுகாதாரக் குறைவினால் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கிராம குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தின் நல்ல நோக்கம் தெரிகிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்கள் பழங்குடி மக்கள் வாழும் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தில் அவர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் ஒரு ஹரிஜனப் பிரதிநிதியும் மெம்பராக நியமிக்கப்படவேண்டும்.

பெரியாறு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் பாசன முதலீடு சம்பந்தமாக உலக வங்கியின் உதவியுடன் வேலை நடக்கவிருக்கிறது. ரூ. 41.04 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் செலவிடப்பட இருக்கிறது. அதில் இந்த ஆண்டு ரூ. 3.16 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறுது. 38,000 ஏக்கர் இதனால் பாசன வசதி பெற வேண்டும். துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறுவதற்காக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கண்காணிப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்து சீர் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

மண் வளப் பாதுகாப்பிற்காக 302 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சென்ற ஆண்டுச் செலவைப் பார்த்தால் இது போதுமானதாக இல்லை. மேலும் காற்றடித்து மணலைக் கொண்டுவந்து கொட்டுவதால் நிலங்கள் மேடாகிவிடுகின்றன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இதுபோன்று பல நிலங்கள் மேடாகியுள்ளன. இது குறித்து முன்னாள் ஆளுநரின் ஆலோசகர் ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்து கொடுத்தார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்யும் சிறு வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி விகிதங்களில் மாறுதல்கள் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இலக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக 3 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டால் வியாபாரிகளுக்கும் நலம், அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய உதவியாகவும் இருக்கும்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு மூன்றாவது ஊதியக் கமிஷன் அமைக்க இருப்பதை விரைவில் அமல் செய்யவேண்டும். ஆசிரியர்கள் சம்பள வீதங்களையும் இந்தக் கமிஷன் சீர் செய்ய வேண்டும். காவல் துறையினரின் ஊதிய விஷயத்தை இந்தக் கமிஷன் எடுத்துக் கொள்ளுமா இல்லையா என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

தமிழ் நாட்டில் கைத்தறி நெசவாளரின் நிலை கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது. நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவுத் துறையில் சேர்த்துக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. அவர்களின் துன்பத்தை நீக்க தேவையான நூல் விநியோகம் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். மதுரையில் அமைக்க இருக்கும் வடிவ அமைப்பு நிலையம் நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் உபகரணங்களை சகாய விலைக்குக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

உணவுப் பொருட்களின் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த திட்ட வட்டமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இது மத்திய அரசின் வேலை. மாநில அரசு மத்திய அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கும் என்று மட்டும் சொல்லி இந்த அரசு தட்டிக் கழித்துக் கொள்ளக் கூடாது. உணவு உற்பத்தியில் எண்ணெய் விலை உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. மேலும், எண்ணெய் வித்துக்களை பெரும் அளவில் உற்பத்தி செய்ய, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் தர வேண்டும். சென்ற ஆண்டில் 74 லட்சம் டன் உணவு தானியம் உற்பத்தி என்றும் இந்த ஆண்டில் 84 லட்சம் டன் எனவும் குறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

மிசா சட்டத்தை தவறு தவறு என்று சொல்கிறார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள். இவர்கள் மீது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள்தானே இந்தப் புகாரைக் கொடுத்தார்கள். காவல் துறையினரிடம் ஒரு புகாரை கொடுத்தால் அந்தப் புகார் மீதும் விசாரணை நடக்குமா நடக்காதா அப்படியிருக்கும்போது ஏன் மிசா மிசா என்று அலறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் உள்ள பொருட்காட்சி சாலையைக் காண 50 காசுகள் வசூல் செய்கிறார்கள். அது மிகவும் அதிகம். ஆகவே 20 காசுகள் வசூல் செய்தால் அதிகமான மக்கள் பார்க்க வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருச்சி ஜில்லா எடமலைப்பட்டிபுத்தூரில் இருக்கும் இந்துஸ்தான் லீவர் லிமிடெட் என்ற கம்பெனி கடந்த இரண்டு வருடங்களாக மூடிக் கிடக்கிறது. பலகோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அந்தக் கம்பெனி திரும்ப ஓடத் தொடங்கினால் சுமார் 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். ஆகையால் அந்தக் கம்பெனி ஓட அரசு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் ஏரக்காபெட்டி என்னும் கிராமம் உள்ளது. அங்கு காட்டாறு, திருமணிமுத்தாறு, உடைப்பின் காரணமாக 100-க்கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் மணல் மேடிட்டு உள்ளது. அந்தக் கிராமமும் மணல் மேவி அழிந்து போகும் நிலையில் உள்ளது. நான் ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசினேன். அதைக் கவனிக்கவில்லை. ஆகையால் இந்த அரசு தடுப்புச் சுவர் கட்டி ஏழை விவசாயிகளின் நிலத்தில் மேவியிருக்கும் மணலை, டிராக்டர் மூலம் அப்புறப்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மதுரை ரோட்டில் இருந்து வத்திப்பட்டி வழியாக காசம்பட்டி வரை ரோடு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. சுமார் 7,000-த்திற்கும் மேற்பட்டு ஜனத் தொகை உள்ள ஊரில் ஒரு பிரசவக் கேஸைக் கூட எடுத்துக் கொண்டு வர முடியாமல் மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். அவ்வளவு சீர்கேடான நிலையில் உள்ளது அந்த ரோடு. ஆகையால் மதுரை ரோட்டில் இருந்து காசம்பட்டி வரை ஒரு நல்ல ரோடும், நடுவில் ஒரு பாலமும் அமைத்துத் தர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரியலூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருங்குடி மக்களுக்கும், கழகத்தின் தானைத் தலைவருக்கும் என்னுடைய, நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

“நோயற்ற வாழ்வே குறையற்ற செல்வம்” என்ற பழமொழிக்கேற்ப நோயற்ற வாழ்வு வாழ கிராமப் பகுதிகளில், கழக ஆட்சியில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு கொள்ளிடத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவர திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இப்போது அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றன என்பது புரியவில்லை. அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு இங்கு அதிகமாகப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாவிட்டாலும், அரியலூர் நகரத்தைப் பொறுத்த அளவில், சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அங்கு ‘டிட்கோ’ நிறுவனத்தின் சார்பில் ‘போர் வெல்’ போட்டு 500 அடிக்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அங்கு சுற்றியுள்ள 15 கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. மேலும் புள்ளம்பாடி வாய்க்காலிலிருந்து விவசாய மக்களுக்கு, கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நல்ல முறையில் தண்ணீர் வந்தது. அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விவசாயம் செய்தார்கள். அங்கு இப்போது தண்ணீருக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்ட நிலையிலும் எந்த விதமான முயற்சி செய்தும் முடியாமல் போகவே ஏறத்தாழ இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்கள் பாதிக்கப்பட்டன. அதில் இந்த வாய்க்காலுக்கு மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது வரும் தண்ணீரில் ஓரளவு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரியலூரில் நடந்து கொண்டிருக்கும் சிமின்ட் தொழிற்சாலைக்கு அடிக்கல் நாட்டு விழாவுக்கு வந்திருந்த மத்திய அமைச்சர் திரு. ஓம் மேத்தா அவர்கள் பேசும்போது, “இந்த நகரத்தில் உள்ள படித்த வாலிபர்களுக்கு இங்கு வேலை கொடுப்பதில் முன் உரிமை அளிக்கப்படும்”, என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொன்னபடி அங்குள்ள படித்த பட்டதாரி வாலிபர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்படவில்லை. அங்கு மூன்றரை ஆண்டுக் காலமாக சிமின்ட் தொழிற்சாலைக்கு அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கு, எந்த விதமான பயனும் கிடைக்கவில்லை. இதை அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 55,000 கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமங்களிலே கர்ணம், முன்சீப், தலையாரி போன்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆனால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான அறிவிப்பும் செய்யப்படவில்லை. 200 ரூபாய்க்குக் கீழ் ஊதியம் வாங்கும் எந்த அதிகாரிகளுக்கும், எந்த விதமான உயர்வும், அதாவது இந்த 20 ரூபாய் கொடுக்கப்படாதது போல், இவர்களுக்கும் சம்பளம் உயர்த்தித் தரப்படவில்லை. அதையும் இவர்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. க. ஆறுமுகம்]

தேவை அதிகமாக இருப்பினும், இன்னும் அரியலூர் தொகுதியில் வேளாண்மையை விஞ்ஞான ரீதியில் பெருக்க நடவடிக்கை தொடர்பு கொள்ள நல்ல சாலை வசதிகள் தேவை. அந்த வகையில், அரியலூரிலிருந்து கல்லங்குரிச்சி கடுகூர் வரை உள்ள சாலையையும், ஆத்தூர்—ஆனந்தவாடி—இரும்பிலிக்குறிச்சி வழியாக உடையார்பாளையம் வரை ஒரு புதிய இணைப்புச் சாலையையும், மாத்தூர், குருவாடி, தூத்தூர் வரை ஒரு சாலையையும் அமைத்து பேருந்து வசதி அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக உள்ளவர், சென்ற ஆட்சியிலே எங்கள் பகுதிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இதெல்லாம் நன்கு தெரியும்.

எங்கள் பகுதியிலே தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆனால், கடந்த ஒரு மாத காலமாக, தண்ணீரைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவுக்குச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகின்றது.. திருமாவூர், கீழப்பலூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள காவல் துறையினர் அங்குள்ளவர்களிடம் பணத்தைப் பெற்று கொண்டு, பொய் வழக்கு போடக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது.

இன்னும் பல நல்ல திட்டங்களை யெல்லாம் செய்யலாம். குடிப்பதற்குத் தண்ணீர், படிப்பதற்குப் பள்ளி, நடப்பதற்கு சாலை ஆகிய இந்த மூன்றும் முக்கியமானது என்று முன்பு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்திருந்தபோது அடிக்கடி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்த, அவர்கள் தமிழக மக்களுக்கு ஒரு விடி வெள்ளியாகத் திகழ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், லால்குடி, அரியலூர் வட்டங்களில் பாசன வசதியைக் கொடுக்கும் நந்தையார் வாய்க்கால் வறண்டுபோய், சுமார் 15,000 ஏக்கர் பயிரிடப்படாமல் இருக்கிறது. அதே போல், கண்டிராதித்தம் ஏரியும் நீர் இல்லாமல் பாழடைந்து உள்ளது. சென்ற வருடம் தண்ணீர் வராததால், விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு, விவசாயிகள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இவ்வாண்டு பயிர்த் தொழில் செய்ய தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்சமயம் பட்டுஜெட்டிலே, ஓய்வு பெறுகிறவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் அளிக்கப்படும் என்று ஒரு புதிய திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அமலுக்கு வந்தால், பழைய குடும்பப் பாதுகாப்பு திட்டம் கைவிடப்படுகிறதா? ஏற்கனவே மாதம் 1 ரூபாய் மட்டும் பிடித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அரசு ஊழியர்கள் இறந்துவிட்டால், அப்போதும் 10,000 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்போது 10,000 கொடுக்கப்படுவது தெளிவாக விளக்கப்படவில்லை.

[திரு. க. ஆறுமுகம்]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

எனவே, அரசாங்க ஊழியர்களுடைய கோரிக்கையைக் கவனித்து, பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றால், எல்லோருக்கும் 10,000 ரூபாய் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும். தற்போது பிடிக்கும் 15 ரூபாய்க்குப் பதில் 10 ரூபாய் பிடித்தால் போதும் என்று அரசு ஊழியர்கள் கருதுகிறார்கள். அறிவிக்கப்பட்டுள்ள அறிவிப்பின்படி மாதம் 15 ரூபாய் வீதம் பிடித்தால், 25 ஆண்டுகளில் வங்கியில் நீண்டகால வளர் சேமிப்பு முறையில் 22,000 ரூபாய் கிடைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, 15 என்றிருப்பதை, ஊழியர்களின் மீது கருணை கூர்ந்து 10 ரூபாய் வீதம் பிடிக்கும்படி இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக அறிவிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 10 லிருந்து ரூ. 20 ஆக உயர்த்தி யிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. ஆனால், ரூ. 200-க்கு கீழ் ஊதியம் பெறுவோருக்கும் தாராளமாக்கப் பட்டிருந்தால், ஏழை அரசு ஊழியர்களின் ஏக்கமும் தீர்ந்திருக்கும், நாங்களும் அதை எடுத்துக் கூறும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே, இதை எல்லா அரசு ஊழியர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். கழக அரசு இருந்தபோது சில சமயங்களில் சமமான அகவிலைப் படியும் பிற்காலத்தில் சம்பளத்தின் அடிப்படையிலும் அகவிலைப் படியும் உயர்வும் அளித்து வந்தது. ஆக, இந்த அரசும் 7.3 லட்சம் அரசு ஊழியர்களுக்கும் இந்த இடைக்கால நிவாரணத் தை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன் நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வணக்கம். நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிய விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பளித்ததற்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது போனஸ் தொகுதி, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயே மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகும். இந்தத் தொகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலைகூட இல்லை. இத்தொகுதி முழுவதும் விவசாயத் தையே சார்ந்திருக்கின்ற பகுதியாகும். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மழை பெய்வதும், பருவ நிலைக் கோளாறுகளால் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளது. இப்பகுதி மக்கள் விவசாய வருமானத்தின் மூலம் தங்கள் வாழ்கைக்கான நிதியாதாரத்தைப் பெற்று வருகின்றனர். பருவ மழை பொய்த்திடும் நிலையில் விவசாயிகள் அல்லலுற நேரிட்டு வருகிறது. இந்நிலையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும், எனது தொகுதியில் கமண்டல நதியின் குறுக்கே செண்பகதோப்பு என்னுமிடத்தில் அணை கட்டுவதற்காக 1977-78 நிதிநிலை அறிக்கையில்

1977 ஆகஸ்டு 2] [திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்]

திட்டத்தைச் சேர்த்து 3.55 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி உள்ளதற்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியையும் எனது தொகுதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் நன்றியையும், தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நடப்பு நிதியாண்டில் அனைத் திட்ட வேலைகளை விரைவில் தொடங்கிட அரசு ஆணை பிறப்பித்திட வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குப் பாசன வசதியை வரப்பிரசாதமாக அளித்ததுபோல மின் கட்டணத்திலும் சலுகைகளை அளித்து விரைவில் மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளை திருப்தி செய்ய வேண்டுகிறேன்.

போளூர் பெரிய ஏரிக்குத் தண்ணீர் வர கால்வாயைச் செப்ப னிட வேண்டும். மழை பெய்து மலையிலிருந்து வரும் தண்ணீரை போளூரை அடுத்த காப்பலூர் கிராமத்தில் குறுக்கே தடுப்புக் கட்டி அந்த ஏரி நிரம்பிய பிறகே போளூர் ஏரிக்குத் தண்ணீர் விடமுடியும். ஒவ்வொரு முறையும் தண்ணீரைத் திருப்ப குறுக்குச் சுவர் கட்ட வேண்டும். எனவே, அரசு இவ்விஷ யத்தில் தலையிட்டு நிரந்தரமாக ஏரிக்குத் தண்ணீர் வர குறுக்குத் தடுப்புச் சுவர் கட்டி நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறு பணிவுடன் போளூர் தொகுதி மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போளூர் தொகுதியில் காங்கிரஸ் ஆளும் கட்சியாக இருந்த போதும், தி.மு.க. ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோதும் தொழில் சம்பந்தமாக எந்தவித உதவியும் செய்யவில்லை. முன்னாள் எங்கள் மாவட்ட அமைச்சரும் முன்னாள் முதல்வரும் போளூர் தொகுதியில் பேசும்போது அண்ணாவல் போற்றப்பட்ட (பொற்கொடு) போளூர் என்பார். அது புகைபெறும் தொகுதி என்பார். இந்தப் பொன்மொழி பேசியே மக்களைத் திசை திருப் பினார்கள். போளூர் தொகுதியில் பாப்பாம்பாடி என்னும் கிராமத்தில் சர்க்கரை ஆலை கட்டுவதற்கு இடம் பார்த்து கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நிபுணர்கள் பார்வை இட்டும், முன்பு இருந்த அரசுக்குத் தெரிவித்தும் பயன் இல்லை. இந்த அரசு போளூர் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்பட கவனம் செலுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போளூர் தொகுதியில் பெரும்பாலும் கரும்புப் பயிர் சாகுபடி ஆகிறது. இங்கு சாகுபடி ஆகும் கரும்பை வேறு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாமல் போய்விடுவதால், இங்கு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்தால், கரும்பு சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளின் குறையும் நீங்கும், படித்த இளைஞர்களுக்கும் வேலை யில்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும்.

[திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

போளூர் திருப்பத்தூர் மலைப்பாதை ஒன்று அமைக்க நெடுஞ்சாலைத் துறையினரால் சர்வே செய்யப்பட்டு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுப் பிறகு நின்று விட்டது. அந்தப் பாதை அமைக்கும் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்தால் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள மலைப்பகுதி மக்களுக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்று கூறி மேற்படி வேலையை மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுகாதாரத்தில் மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போளூர் நகரத்தில் பழைய அரசு மருத்துவமனை கட்டிடத்தைப் புதுப்பித்து தனி பிரசவ விடுதி கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சந்தவாசல் கிராமத்தில் இருக்கும் மருத்துவ மனையை விரிவுபடுத்தினால் அதைச் சுற்றியுள்ள நான்கு ஐந்து கிராம மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கன்னியம்பாடியில் உள்ள மருத்துவ மனையையும் அபிவிருத்தி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சோழவரம் கிராமத்தின் அருகில் 20 ஏக்கர் நிலம் தரிசாக உள்ளது. அந்த நிலத்தை அரசு மக்களுக்கு வீடு கட்ட ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலூரிலிருந்து சோழவரம் வரை 16 கிலோ மீட்டர் உள்ளது. வேலூரிலிருந்து வரும் ஆகிரியர், பொதுமக்கள் சோழ வரத்திலும், அதன் அருகில் உள்ள கல்லூரி மாணவ, மாணவிகள் அதிகமாகச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் இந்தக் கிராமத்திற்கு பஸ் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது இதுவரை புறக்கணிக்கப் பட்டுவந்த கிராம மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான பாசனம், குடிநீர் போன்றவற்றில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு கிராமப் புறத்தின் எளிய மக்களை நினைவில் கொண்டு தயாரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புற மக்களுக்கும், நகர்ப்புற மக்களுக் கும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுவதில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு களைக் குறைக்கின்ற அளவிலும் வகையிலும் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. மக்களின் வரிப் பளுவை, அதிலும் குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களின் வரிப் பளுவை, அதிகமாக்காமலும், அதே நேரத்தில் அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கான நிதியாதாரங் களுக்கான வழிவகைகள் காணப்பட்டிருப்பதற்காக நிதியமைச் சர் அவர்களைப் பாராட்டி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வர வேற்று விடைபெறுகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 2]

[நிற்பகல் 1-20]

* THIRU A. EAKAMBARA REDDY : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to lend general support to the various developmental schemes formulated by our Hon. Minister for Finance in the Budget.

Regarding Agriculture, the allocation made is very meagre, Rs. 30.2 crores. Most of the villages depend upon agriculture not because it is attractive but because most of the population live in the villages. Naturally they are forced to depend upon agriculture. So I request the present Government to kindly formulate such of the schemes in the villages which will provide labour or some living to the village population. Also during the off-season the agricultural labourers and Harijans are put to hardship because no alternative labour is available to them. During the discussion on the Governor's Address, I had suggested that labour-cum-production-oriented schemes could be taken up in the villages so as to provide labour as well as asset to the nation. Such villages could be brought under a Crash Scheme for Rural Employment which was in vogue during 1972-73. For this year the target of production is 84 lakh tonnes as compared to the production of 74 lakh tonnes during the last year. An increased production of 10 lakh tonnes has to be made to achieve this target of 84 lakh tonnes. This target could not be achieved unless the Government give sufficient assistance as well as remunerative price to the producers. The producers can produce the required quantity of food-grains. My suggestion is that plant protection measures should be taken and they should be supplied with improved high yielding and high breed seeds at subsidised rates. At present hybrid and high-yielding seeds—not quality seeds—are supplied at an abnormal price. Agricultural production can only be achieved by giving quality seeds and other facilities to the ryots.

As I have already stated in the Governor's Address, remunerative price should be given to the grower and reasonable price for the consumer. But no mention has been made in the Budget speech about the remunerative price to the grower. Unless the ryot is given a remunerative price, he will not be in a position to increase the production which the Government are expecting from him. So, my submission is that the ryot is entirely depending upon agriculture and a reasonable price should be given to him. Then only our country will be prosperous and the ryot also will be in a position to produce what is expected of him to reach the target.

[Thiru Eakambara Reddy]

[1977 ஆகஸ்டு 2]

Then, coming to irrigation, the people in my constituency mostly depend on tank irrigation. There are three tanks, Madikattan Odai, Karimbedu Tank and Gurusamy Naidu Tank and the execution of the schemes connected with it are pending for a long time. As our area was transferred from Andhra Pradesh on 1st April 1960, the Pallipat Veligaram and Poonimangadu tank works also were not carried out for want of concurrence from the Andhra Pradesh Government. According to the terms of the Pataskar Award, the existing irrigation sources shall be maintained and that should be taken into consideration by the Government. I met the Chief Minister of Andhra Pradesh in that connection and he is prepared to give his consent to the execution of the works. The tanks are in Tamil Nadu but the Head Works and the supply channels are in Andhra Pradesh. So I request the Government to kindly arrange for an Inter-States Irrigation Ministers' Meet and solve the problem.

Then with regard to rural health, it is a welcome measure that the Government are extending medical aid to the rural areas. In this connection, I submit that the Pallipat Block in my constituency has been erroneously classified as a Block under III category instead of V category. The Panchayat Education Finance Enquiry Committee which was constituted in 1972 had erroneously classified it under III category. I represented the matter to the Government. The Accountant-General, Tamil Nadu during his recent visit to the Block was also apprised of the matter. So I request the Government to kindly go into the matter and reclassify the Block under V category and also take it up for inclusion in the scheme to provincialise the Pallipat Panchayat Union Dispensary as a Government dispensary.

As regards Rural roads, the allocation made for Rural Roads is very meagre. There are so many villages which are 4 to 5 kms. away from the Main bus route—even 10 kms. in some places—and they have to be linked with bus routes with fair-weather roads. Also all these villages have to be connected with bus-routes so that in times of urgency, they need not walk for miles together to catch a bus. Such difficulties could be overcome if the Government allot some funds for forming roads in those villages so that Mini-buses could ply there. In this connection, I wish to point out that there is a proposal for construction of a submergible bridge across the Kusasthali river near Pallipat. This is pending for the last 10 years. A provision of Rs. 27 lakhs was made

1977 ஆகஸ்டு 2] [Thiru A. Eakambara Reddy]

for the scheme and it has been sent to the Government. I think it would have received the concurrence of the Government of India. I request the Government to execute this scheme during this year so as to give relief to the age-long sufferings of the people there.

Finally, a word about handloom weavers in my constituency. There are about 20,000 handlooms in my constituency. Last year an intensive development scheme was started at Kancheepuram to benefit 5,000 looms. Since Kancheepuram is the Headquarters of our District, the scheme can very well be extended to our area so that the handloom weavers operating 20,000 looms in our area can be benefited. At present they are suffering a lot at the hands of the Master-Weavers for their daily bread. So I would request the Government to extend the scheme to our area.

I conclude my speech with thanks for giving me an opportunity to participate in the discussion on the Budget.

Thank you.

* THIRU N. RAMACHANDRA REDDY: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to say a few words on the Budget presented by the Hon. Minister for Finance for the year, 1977-78.

At the outset I would like to state that the present Budget is not so disappointing as the previous ones presented since 1967. In the last ten years, funds have been squandered. There was misrule, and maladministration and also corruption coupled with extravagance which have brought the State to a very backward position from the pre-eminent position which it had enjoyed previously. Also agricultural production was hampered in all ways. Many factories were closed. Yet out of these things, our Finance Minister has made a good job out of a very bad bargain.

Now coming to Agriculture I would like to state that though production is being made and is increasing every year, the economic condition of the farmer is still the same. That is because he is not getting at least a reasonable price for his produce though he has to pay a high price for labour, manure, fertiliser, etc. So I request the Government to make arrangements for better market-

[Thiru N. Ramachandra Reddy] [1977 ஆகஸ்ட் 2]

ing of the agricultural produce. Agriculture has become a gambling now-a-days because suddenly there is failure of monsoon. In addition we are getting depressions. When we get depressions, it washes away the remaining portions. So I request Government to make suitable provision and they could also use their good offices with the Centre and introduce crop insurance scheme.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதி யோடு அவையின் நேரம் இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் நீட்டிக்கப்படுகிறது,

THIRU N. RAMACHANDRA REDDY: With regard to my constituency, I represent Hosur which is a backward area in Dharmapuri district. In the backward Dharmapuri district, my constituency Hosur is the most backward taluk. With regard to educational facilities, though we are having high schools, college education is beyond the reach of even the middle class families because we are not having a college there. Most of our boys study in Telugu and they have to come to Madras for their college education, which is very costly. Previously we used to get admissions in Bangalore colleges. Now-a-days they are not giving admission to our boys and so it is necessary that a college should be started in our Hosur taluk.

With regard to irrigation facilities, my taluk is dependent on tanks. But almost all tanks have been silted up. I request the Government to make provision for de-silting the tanks and supply channels.

With regard to transport, the less said the better. We are not having good transport facilities. Rural roads are in a bad condition. So I request Government to make provision to improve all rural roads and to make provision for good transport in our area.

While concluding, I thank the Hon. Chief Minister for having assured all help to start a 'rural health centre' by private agencies at Hosur. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளேக் காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்,

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.32 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.